

Tovariš Tito na I. slovenskem festivalu telesne kulture:

„Presenečen sem nad množičnostjo športa v Sloveniji“

Prvi slovenski festival telesne kulture je za nami. Še smo pod vtisom nepozabnih doživetij velikih prireditev, prazničnih vse slovenske mladine in predanih telesnovzgojnih in športnih delavcev, mogočne manifestacije telesne vzgoje in športa, ki je osvojila srca vseh udeležencev in na tisoče gledalcev. Glavne festivalske prireditve je počastil s svojim obiskom sam predsednik republike tov. Tito s svojo soprogo in visokimi predstavniki, člani Zveznega izvršnega sveta (med njimi je bil tudi tov. Leskošek-Luka) in republiškega, vidni politični in kulturni delavci itd. Kako močan vtis je festival napravil na tov. Tita nam zgovorno pove njegova izjava, ki jo je dal novinarjem na stadionu Odreda, takoj po zaključku velikega javnega telovadnega nastopa:

„Predvsem hočem poudariti, da sem zadovoljen in srečen, ker sem lahko pri-

sostvoval temu festivalu. Hočem poudariti, da sem zelo presenečen nad množičnostjo športa v Sloveniji in mislim, da ste na pravilni poti, če vse discipline športa združujete, da ne bodo razdeljene na razne organizacije, ki nimajo medsebojne zveze. Pokazalo se je, da ima to velik učinek in deluje tudi psihološko na mladino. Naj rečem še to, da je pri vas opaziti že veliko bogastvo oblik v raznih disciplinah športa in prijemov, ki jih doslej nisem poznal. Prav je, da iščete nove in nove oblike, kar je posebno važno za napredek in ima dober vpliv na mladino, da se v čim večjem številu vključuje v športne vrste. Prizadevajte si, da bo šport v Sloveniji čim bolj množičen. Čestitam vam k temu, kar ste dosegli do zdaj in želim vse slovenski športni mladini mnogo uspeha pri nadaljnjem delu.“

predsednik republike tov. Tito s svojo soprogo. Sportno Celje, še posebej pa AD Kladivar je doletela čast, da je festivalski odbor izbral najboljšega slovenskega športnika Stanka Lorgerja, da je pred pričetkom mogočne parade prišel pred častno tribuno in z naslednjimi besedami pozdravil tovariša Tita: „Tov. predsednik! Pozdravljam Vas v imenu vseh slovenskih športnikov in telovadcev. Zahvaljujem se Vam za visoki obisk in Vas vabim, da se udeležite vseh zaključnih prireditev I. festivala slovenske telesne kulture. Parada je pripravljena in prosim Vas dovoljenja za pričetek! Po prisrčnem stisku roke je tov. Tito dejal: »Parada se lahko prične!« Še zvoki fanfar in živa reka mladih športnikov in telovadcev se je polno uro in četrt prelivala v mogočnih barvah po ljubljanskih ulicah. Kdo bi le opisoval vse vtise s te velike manifestacije. Z očmi sem iskal v tej množici mladine predstavnike iz celjskega okraja. V močnih kolonah mladine iz partizanskih društev sem opazil značke društev iz celjskega okraja — Celje, Gornjsko, Mozirje, Šmarje, Konjice, Rog. Slatina itd. — skratka iz vseh predelov celjskega okraja si lahko opazil ljudi v centralni paradi, saj jih je bilo v njej preko 420! In športniki? V ešalonu atletov sem opazil močno zastopstvo mladih atletov in atletin AD Kladivar, ki so nosili v rokah atletske rekvizite, med košarkarji lepo uniformirano žensko in moško ekipo ŽSD Celje, med nogometaši izbrano (Nadaljevanje na 7. strani)

Nabrusimo kose, že klas dozoreva...

Celjska mladina na festivalu slovenske telesne kulture

Na I. festivalu slovenske telesne kulture, mogočni manifestaciji telesne vzgoje in športa, ki je s svojimi prireditvami potrdila visoko stopnjo te dejavnosti med našo mladino, je sodelovala in to prav uspešno tudi mladina iz celotnega celjskega okraja.

Preko 2.600 je bilo kar udeležencev iz partizanskih društev celjskega okraja, katerim so se pridružili še športniki AD Kladivar, ŽSD Celje, SSD Beton in AERO klub Celje. Udeleženci partizanskih društev so bili udobno nastanjeni v srednje tehnični šoli v Ljubljani. Prvič so se v posebni paradi predstavili ljubljancem v soboto v zgodnjih popoldnevskih urah, ko je 2.200 mladine v živobarvnih oblačilih krenilo po žgočih asfaltnih ulicah — Groharjevi, Prešernovi, Cankarjevi, Kardeljevi na Trg re-

volucije! Strumen je bil njihov korak, nastop discipliniran, ko so razdeljeni po četah v šesterostopih pod zvoki godb na pihala korakali po ljubljanskih ulicah. Na čelu te veličastne parade je bil partizanski prapor Celje — mesta, nato načelnštvo Okrajne zveze Partizana, za njimi prapori društev, godba rudnika Velenje, nato pa kolone starejših članov in članic, pionirjev in pionirk, članov in članic mladincev in mladink. Vmes med temi oddelki so poživljale pohodni korak godbe iz Tovarne emajlirane posode, Tovarne usnja iz Šoštanja in rudnika iz Zabukovce. Dobre pol ure je trajal pohod mladine iz celjskega okraja.

Glavna parada se je pričela točno ob 17. ali bolje z nekaj minutno zamudo. V Prešernovi ulici je bil na častni tribuni med drugimi vidnimi predstavniki

Še večja krepitev in razvoj delavskega samoupravljanja

ZGODOVINSKI KONGRES DELAVSKIH SVETOV JE V PETEK ZAKLJUČIL DELO

V Celju so ustanovili „Rudnik bentonitov“

Spričo bogatih nahajališč bentonitne rude v neposredni okolici Celja, se je pokazala potreba po ustanovitvi novega podjetja — Rudnika bentonitov v Celju. O tem vprašanju so predhodnje podrobnije razpravljali svet za industrijo, obrt in ostalo proizvodnjo ter predložili tak predlog Občinskemu ljudskemu odboru Celje, ki je na svoji zadnji seji o tem tudi podrobneje razpravljala.

Bentonitna ruda postaja vedno bolj pomembna za našo industrijo, saj jo uporabljajo v najrazličnejše namene. V celjskem bazenu je bentonitne rude dovolj in sta jo doslej v večjih množinah kopali podjetji »Gorenje in »Pesek« v Sentiurju. Odkope so izvajali na dokaj primitiven nerudarski način. Med obema podjetjema so bila že ves čas trenja in odkopi so se vedno bolj omejevali, posebno še, ko je nastopilo vprašanje investicij.

Spričo bogatih nahajališč in velikih potreb pa bi bentonitno rudo pri nas le

kazalo racionalneje izkoriščati, zato je ljudski odbor na predlog sveta za industrijo in obrt našel najprimernejšo rešitev v ustanovitvi novega podjetja rudarskega značaja. Temu podjetju se bo pridružilo tudi podjetje za eksploatacijo (Nadaljevanje na 2. strani)

PRED USTANOVNIM OBČNIM ZBOROM »VODNE SKUPNOSTI POREČJA SAVINJE«

Vode nam morajo biti samo v korist

10. julija bo v Celju ustanovni občni zbor »Vodne skupnosti za porečje Savinje«. Take skupnosti imajo že nekateri drugi okraj, predvsem mariborski, koprski itd. Tudi v Celju že dije časa dela in pripravlja vse potrebno iniciativni odbor za ustanovitev take skupnosti. Vodi ga predsednik okraja, tov. Riko Jerman.

Z ustanovitvijo »Vodne skupnosti za porečje Savinje« bomo končno dobili prepotrebno organizacijsko telo, ki bo v bodoče usmerjalo vsa dela pri urejanju našega vodnega sistema, Savinje in vseh njenih pritokov, seveda tudi drugih potokov in rek, ki tečejo po našem okrajnem področju, ki pa se izlivajo v večje reke v drugih okrajih in jih je zato treba urejevati v sodelovanju z dotičnimi okraji.

Porečje Savinje predstavlja za nas pomemben gospodarski problem. Doslej smo ga reševali pretežno le s plati zavarovanja pred škodljivostjo te reke in njenih pritokov. Taka dela sicer še niso končana, toda začeti je treba sistematično in načrtno urejevati naš vodni sistem tudi v to smer, da nam bodo vode v bodočnosti samo še v korist in pomoč pri napredku naše gospodarske rasti.

Tako načrtno in ogromno delo pa zahteva tudi trdne organizacijske forme. Zahteva telo, ki bo sposobno vsklajati vse te široke probleme k enotni akciji. Ravno urejevanje vodnega sistema ne trpi nobenega preskakovanja, temveč popolnoma sistematično delo, kajti v nasprotnem primeru lahko doživimo, da nas bodo presenetile še usodne elementarne nesreče.

Napačno bi bilo, če bi med bodoče naloge »Vodne skupnosti« prištevati zgolj regulacijo Savinje in nekaterih njenih hudourniških in poplavnih potokov. Ureditev vodnega sistema ima veliko širše vzroke. Najbolj in predvsem važen je problem melioracij

ogromnih površin obdelovalne zemlje, ki doslej zaradi poplav in zamočvirjenosti ni prinašala našemu gospodarstvu nobene, ali pa zelo malo koristi. Samo v Savinjski dolini je na tisoče hektarjev zemlje, kjer bi lahko uspešno gojili hmelj, toda danes jih pokriva kisla močvirna trava in bičevje. Imamo pa tudi področja, kjer je premalo vode in bi tamošnje površine bilo treba navodnjevati. Ložnica, Boleška, Voglajna, Paka, Hudinja in drugi potoki, to so objekti kamor bi treba v bodoče usmeriti vse naše sile. Ne samo, da bi s potrebnimi regulacijami in melioracijami sprostil nove tisoče in tisoče hektarjev zemlje, tudi razvoj naselij, nadaljnji razvoj industrije, vse to je tesno povezano z ureditvijo vodnega sistema.

Iniciativni odbor je v pripravi na ustanovitve te prepotrebne skupnosti (Nadaljevanje na 2. strani)

ter večje aktivnosti v planskem usmerjanju proizvodnje. Nadalje resolucija govori o močnem vplivu delavskega samoupravljanja na vlogo in funkcijo predstavniških organov oblasti in državnega aparata in o potrebi še večje udeležbe proizvajalcev v splošnem družbenem upravljanju.

Med drugim resolucija ugotavlja tudi razne objektivne in subjektivne pomanjkljivosti, istočasno pa navaja predloge, kako le-te odpraviti, predvsem pa s krepitvijo zavesti, da je uspeh celote odvisen od uspeha vsakega posameznega, pa tudi najmanjšega podjetja.

V opisovanju ciljev, ki jih samoupravljanje zasleduje, piše v resoluciji med drugim tudi to, da je samoupravljanje čvrsta podlaga za resnično svobodo delovnega človeka. Nadalje je v resoluciji rečeno, da naj bi mandat članov delavskih svetov podaljšali na dve leti in delo delavskih svetov čim tesneje povezali z vsemi oblikami družbenega upravljanja v gospodarstvu.

V resoluciji je posvečeno posebno poglavje izobraževalnim nalogam, ki naj dopolnjujejo zavest delovnih ljudi s potrebnimi politično gospodarskim znanjem. V osmem poglavju resolucije pa so nanašani konkretni predlogi za pospeševanje praktične dejavnosti delavskih svetov.

Delegati kongresa so soglasno sprejeli pričujočo resolucijo, poleg tega pa tudi resolucijo o prenehanju oboroževanja, predvsem pa z atomskim in hidrogenskim orožjem, ki je naslovljena na vse delovne ljudi sveta.

S kongresa so poslali dve brzojavni resoluciji. Eno Centralnemu komiteju Zveze komunistov Jugoslavije, drugo pa predsedniku republike, tovarišu Titu.

Hmeljske sušilnice na področju Šentjurja

Svet za gospodarstvo občine Šentjur je na zadnji seji razpravljal o nujnosti zgraditve nove opekarnice s prodajalno in skladiščem. Svet je sklenil priporočiti kmetijskemu svetu, da prouči posledice mraza in izda potrebne ukrepe glede gnojenja, od železniške direkcije pa nameravajo zahtevati takojšnjo popravilo mostu čez Pešnico, ker se voda, v katero se izteka vsa nesnaga iz zdrav-

stvene postaje in klavnice preveč zadržuje v gornjem toku. V Dramljah bi bilo treba zgraditi novo mrtvašnico. Svet je sklenil predlagati ObLO, da dodeli garancijo KZ Kalobje, ki bi rada najela investicijski kredit za postavitev hmeljske sušilnice, KG Slom pri Ponikvi pa kredit za nasad ribeza in postavitev hmeljske sušilnice v Blagovni. L. M.

Otroke, ki so odhajali v razna letovišča, so z godbo pospremili na celjsko postajo

Pogled po svetu

Menda bo res imel prav ruski minister Gromiko. Atlantski general Norstad je sredi londonskih razgovorov o razorožitvi, ki zadnje dni obetajo vsaj skromne ugodne zaključke, kakor ponavadi spet potegnili za Marsov meč in ga zavijtel nad svetom, da so se od njegovega bleska zasvetile oči človeških zverí. »Atlantska vojska lahko napade SZ z vseh štirih strani v najkrajšem času in uniči vse, kar je v SZ vojaško važnega.« Mladi general ni pomislil, da je blizkrieg danes še bolj utvara kot pred 18 leti, ko je z bliskovitim obračunom menil spraviti pod sebe skoraj ves svet Hitler. Kdor govori o blizkriegu, gotovo nima vojske zgolj za obrambo, marveč ima v računu napad. Norstad ni naredil usluge politiki držav, ki vodijo atlantski lager. Ta sicer ne skriva svojih križarskih apetitov po zmagi nad komunizmom, vendar za nikogar ni ugodno, če preti svetu z vojaškim napadom.

Vojna tehnika je napredovala, vendar ne samo v ZDA. Pa tudi tam ne gre vse tako, kakor bi si želeli pristaši »osvobodilnega« blizkriega. Interkontinentalna raketa »Atlas« se je blamirala ne daleč od našega planeta, v Yucca Platu v Nevadi pa je pri peti bombi zadnje serije prišlo do takih presenečenj, da so morali bežati celo znanstveni opazovalci, ki so eksplozijo opazovali iz zavetja, 13 km od mesta eksplozije. Pretirana samozavest utegne škoditi ali kakor pravi naše ljudstvo, staro težkih tisoč let (po Zupanciču), napuh hodi pred padcem. Zato bi bilo pametneje, če bi namesto zapete ošabnosti na razorožitveni konferenci prišlo do večje zapeljivosti, saj bi vsak procent narodnega dohodka, ki bi ga po pameti odtegnili oboroževanju, lajšal bedo in pomagal reševati tisoč in eno nerešeno zadevo na planetu. Napredek je že v tem, da razorožitve menda ne bodo vezali na rešitev zapletenih mednarodnih vprašanj.

V Zapadni Nemčiji Adenauerjeva stranka seve ni za razorožitev. Obenem s katoliškim klerom poziva na politiko močne roke proti SZ. Po lanskem madžarskem oktobru si je ta politika položaj res precej utrdila, pomaga ji tudi poročilo OZN o Madžarski, vendar ni dosegla tistih uspehov, ki jih je nemški volivcem toliko obetala. SZ je z zadnjimi svojimi notami ponovno v ostrem tonu zatrdila, da se ji prav nič ne mudi. Če Nemci hočejo, lahko začno trgovati, o repatriaciji Nemcev, o katerih govori Brentano, da žele iz SZ v Nemčijo, pa se SZ ne misli razgovarjati. Izida volitev ni mogoče prerokovati, počakati moramo še dva meseca. Adenauer je obiskal Avstrijo, da bi uredil nekatere nenormalnosti v odnosu med obema nemškima državama. Njegov obisk je izbežal inspektorju avstrijske vojske polkovniku Fussenebergerju iz ust take izjave, ki potrjujejo tisto resnico o volku, da dlako menja, nature svoje pa ne. Fusseneberger še vedno sanja o Drang nach Osten, saj je govoril, da je Dunaj zadnji obrambni nasip pred navalom Vzhoda, obenem pa je v duhu že videl čas, ko bo sedanjo avstrijsko nevtralnost zamenjal novi bratski anšlus. Nič novega ni povedal in nič takega, česar svet ne bi mogel vedeti.

V Alžiru nič novega. Tuniški sosed Burgiba predlaga ustanovitev severnoafriške unije, ki bi imela rahlo povezano s Francijo. Tudi Francozi govorijo o tem, čeprav si to zamišljajo bolj tesno. Alžircem pa kanijo dati le krajevno avtonomijo. Mali narod je kajža, kajža je pa rajša, vendar kar naprej na rajšo tudi ne more, ker tudi noče. In zgodovina nudi dovolj dokazov zato, da je narod, ki se je odločil svobodno živeti, nepremagljiv.

ZDA pa s svojo povojno politiko menijo, da bodo užugali celo največji narod na svetu, Kitajce. Zato drže mostičke na Koreji, Formozu, Indokini, zato že od l. 1951 trmasto omejujejo trgovino s Kitajsko, da bi ta težje gospodarila in se ne okrepila. Kaže pa, da te predpise trgaajo države zapadnega sveta, druga za drugo. Kar 26 držav Zahodne

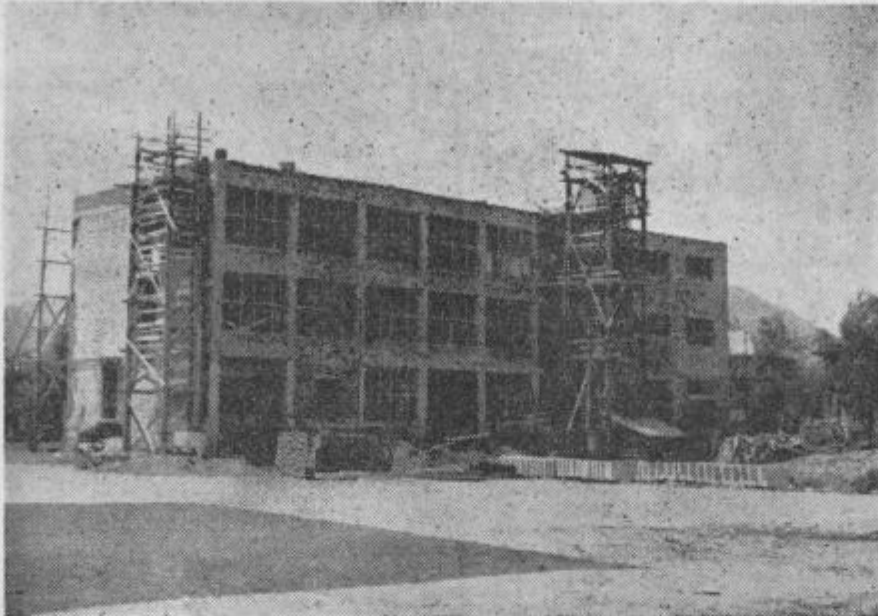
Ali bo šola za trgovske učence do jeseni zgrajena?

V zvezi z dograditvijo nove šole za trgovske učence v Celju so sicer v zadnjem času nastopile nepredvidene težave, vendar pa s tem še ni rečeno, da šola ne bi mogla biti zgrajena do predvidenega roka. Trgovinska zbornica, gradbeni odbor in vodstvo trgovske šole si za dokončno zgraditev novega poslopja tem bolj prizadevajo, ker je bilo sklenjeno, da se naši vajenci v prihodnjem šolskem letu ne bodo več šolali v Mariboru in Novem mestu, ampak samo v Celju.

Gradnja šolskega poslopja sicer nor-

Da bi se gradnja šole za trgovske vajence lahko nemoteno nadaljevala, se je trgovinska zbornica v zadnjem času obrnila z nujnimi prošnjami na vsa pristojna mesta. Prošila je tudi republiško trgovinsko zbornico, naj priporoča izvršnemu svetu, da bi pustil celjskemu okraju določen odstotek sredstev za kadre, da bi tako lahko OLO Celje izpolnil svojo obljubo.

O tem vprašanju je te dni znova podrobno razpravljala tudi upravni odbor Trgovinske zbornice. Člani so si bili edini, da z gradnjo nikakor ne smemo pre-

Poslopje Trgovske šole med gradnjo

malno napreduje, vendar pa se investitor — Trgovinska zbornica bori z velikimi težavami v pogledu finančnih sredstev. Sredstva za drugo etapo gradbenih in obrtniških del so v glavnem že izčrpana, obljubljeni sredstva v višini 15 milijonov dinarjev, ki bi jih dal Okrajni ljudski odbor Celje, pa še niso na razpolago. Gradbeno podjetje Beton grozi, da bo gradnjo ustavilo, če zbornica v doglednem času ne zagotovi denarnih sredstev.

Zaradi dviganja cen gradbenega materiala obrtno podjetje pri drugi etapi gradnje tudi satno zvišuje svoje postavke. Računi kažejo, da bi se gradnja v II. etapi po teh kalkulacijah zvišala kar za 1 milijon 200.000 din. Seveda bo zbornica morala pristati na zvišanje, vendar bodo ekonomisti predhodnje še proučili, v koliko so gradbena podjetja upravičena zviševati postavke.

nehati in da je treba najti finančna sredstva. Gradnja je pravzaprav že v zaključni fazi, odprto ostane le še vprašanje vodovoda, centralne kurjave in opreme. Če okraj trenutno svojih obveznosti le ne bi mogel izpolniti, je možna še ta rešitev, da okraj najame posojilo na nedospeli sklad in ga potem postopoma vrača. Druga rešitev pa bi bila še ta, da bi najeli dodatni dolgoročni kredit za gradnjo. Eno ali drugo bo investitorju gotovo uspelo, saj gradnje tako potrebne šole že zaradi zgoraj omenjenih okoliščin nikakor nečjejo zaustaviti.

Pouk na novi šoli bo verjetno v dveh izmenah. V vsaki izmeni računajo, da bo približno 120 učencev, kar odgovarja petim razredom, ki jih bo imela šola. Problem pri tej šoli pa bo — proforski kader, ki ga občutno primanjkuje, saj imajo samo 2 redna profesorja.

Rudnik bentonitov...

(Nadaljevanje s 1. strani)

cijo livarskega peska v Storah, ki je doslej tudi že kopalo bentonite, prav tako pa se bo verjetno priključilo novemu podjetju tudi »Gorenje«, ki pa zaenkrat priključitev še odklanja. Podjetju »Gorenje« s to priključitvijo ne bi bile okrnjene nobene pravice in je tembolj nerazumljivo, da hoče pri svoji odločitvi vztrajati. Sicer pa verjetno direktor ni delavskemu svetu v dovoljni meri pojasnil smisel te koristne združitve.

Na podlagi podrobnejše razprave je občinski ljudski odbor na svoji seji spre-

jel sideo o ustanovitvi novega podjetja »Rudnika bentonitov v Celju«, za katerega je bil kot pripravilni direktor imenovan tov. Klantišek Martin, ki je doslej vodil podjetje »Pesek« v Storah. Ljudski odbor bo novemu podjetju zagotovil sredstva 2 milijona dinarjev. Sklenjeno je bilo tudi, da bo pravico izkoriščanja bentonitov v celjskem bazenu imelo izključno samo novo podjetje »Rudnik bentonitov Celje«. Na seji je bilo nadalje omenjeno, da bi rudnik bentonite tudi predeloval. Vendar se za predelavo za zdaj še ne bi kazalo odločiti, ker je to združeno z velikimi investicijskimi stroški. Novo podjetje bo zato za zdaj prodajalo samo surov bentonit. Po mnenju strokovnjakov je bodočnost temu podjetju zagotovljena, saj so naši bentoniti zelo dobre kvalitete in obstaja zato tudi možnost izvoza.

Vode nam morajo biti v korist...

(Nadaljevanje s 1. strani)

predvideval najširšo udeležbo vseh gospodarskih činiteljev našega okraja. Pravzaprav ni podjetja, posestva in kraja, ki bi od ureditve vodnega sistema ne pričakoval koristi in boljših pogojev za bodoči gospodarski razvoj. Zato so kot ustanovne člane na ustanovni občni zbor vabili zastopnike velikega števila gospodarskih organizacij, od industrijskih podjetij, občin, kmetijskih posestev, kmetijskih zadrug, mlinskih in žagarskih obratov itd. Množičnost sodelovanja v bodoči »Vodni skupnosti« brez dvoma ni toliko potrebna zaradi prispevka samega, kolikor zaradi aktivne udeležbe pri reševanju bodočih nalog tega organizacijskega telesa.

Na ustanovnem občnem zboru bodo delegati poleg strokovnih poročil poslušali tudi poročilo iniciativnega odbora, sklepali bodo o ustanovitvi »Vodne skupnosti za porečje« Savinje. Ker bodo to skupnost spričo takih potreb brez dvoma tudi ustanovili, bodo sklepali tudi o pravilih, o članstvu v tej skupnosti in kot je razumljivo, izvolili tudi upravni odbor, njenega predsednika, določili sedež nove organizacije ter končno izbrali tudi direktorja in razpravljali o gospodarskem načrtu in letnem predračunu dohodkov in izdatkov.

LJUDSKI ODBOR se ne strinja s takim povišanjem cene mleku

Celjske gospodinjice te dni niso mogle verjeti neprijetni vesti, da je cena mleku kar čez noč poskočila na 38 din pri litru. Nič manj pa ta novica tudi ni razburila ljudske odbornice, ko so na ponedeljkovi seji ljudskega odbora burno in kritično obravnavali to vprašanje. Ljudski odbor se nikakor ne strinja s tako podražitvijo, čeprav se bo danes ali jutri mleko verjetno le podražilo, kot se je podražilo že v vseh večjih središčih Slovenije.

Celjsko podjetje »Mleko« je v prvem tromesečju letošnjega leta spet imelo preko 1 milijon 300.000 din izgube. Del te izgube bo za sedaj še kril ljudski odbor, vendar bo v bodoče le treba postaviti ekonomske cene mleku. Kot v drugih krajih Slovenije, naj bi tudi v Celju prodajali mleko po ekonomski ceni 36 din za liter. Vendar pa mora podjetje »Mleko« gledati, da ne bo imelo izgube. Ljudski odborniki so bili mnenja, naj se regresni ukinejo in naj se podjetje »Mleko« postavi na lasten gospodarski račun. Da bi se proizvodni stroški zmanjšali, naj bi podjetje »Mleko« odkupovalo le v najbližnji okolici Celja.

V razpravi so ljudski odborniki tudi ostro obsojali podjetje »Mleko«, da je postavilo ceno mleku kar brez predhodnega posvetovanja z ljudskim odborom. Zato se tudi s kalkulacijo, ki je bila na hitro roko pripravljena v noči pred zasедanjem ljudskega odbora, odborniki

niso strinjali. Podjetje »Mleko« bi se moralo zavedati, da se z živili, ki so življenjsko važna za naše dojenčke in bolnike, ne kaže igrati.

Sklenjeno je bilo, da bo posebna komisija takoj te dni pregledala celotno poslovanje podjetja »Mleko« in sama odločila, v kolikor je podjetje upravičeno zvišati cene in kakšna cena bo opravičljiva. Vse kaže, da pri ceni 38 din ne bomo ostali. Do pregleda komisije pa je bilo podjetju »Mleko« naročeno, da prodaja mleko po stari ceni 32 din. Ljudski odbor je tudi pooblastil komisijo, ki bo pregledovala poslovanje, da bo po ključni inspekciji sama določila stvarno ceno mleku, tako da bomo že v drugi polovici meseca julija vedeli, pri čem smo.

Ob tej kontroli bo treba istočasno pregledati tudi obveznosti, ki jih je dala Okrajna zadruga zveza ob prevzemu podjetja, saj je takrat zatrjevala, da se bo mleko celo pocenilo.

Verjetno pa bi se podjetje »Mleko« z boljšo organizacijo lahko izognilo izgubi, če bi se spričo zadostnih količin odkupljenega mleka bolj preorientiralo na predelavo tistih proizvodov, ki so trenutno najbolj iskani (surovo maslo, jogurt).

Kot na eni strani razumemo težkoče, s katerimi se podjetje bori (izrabljeni stroji), na drugi strani le ne moremo razumeti teh večnih izgub.

TOVARNA CELEIA-SAD bo odslej poslovala kot obrtno podjetje

Izkušnje zadnjih let so pokazale, da podjetju Celeia-Sad nobene ugodnosti in najizdatnejše pomoči s strani občinskega ljudskega odbora niso dosti zalegle. Znova je zašlo v težave in v mesecu maju ter juniju sploh ni ustvarilo plačilnega sklada, da njihovi delavci spet prejema samo 80-odstotno plačo.

Na predlog sveta za obrt in industrijo se je ljudski odbor odločil, da bo podjetje odslej poslovalo v manjšem obsegu in bo proizvajalo samo tiste proizvode, ki jih trg trenutno najbolj potrebuje.

Glede na zmanjšani obseg proizvodnje bo zato podjetje odslej poslovalo kot obrtno podjetje, kateremu bo določen

primeren pavšal. Kot manjšemu podjetju so zato nekateri prostori postali odveč in jih bo zato odkupilo Lesno industrijsko podjetje »Savinja«.

Slabe izkušnje dajo misliti, če bo Celeia-Sad tudi kot obrtno podjetje sploh lahko obstajalo, saj pri današnjem malomarnem poslovanju skoraj ne moremo verjeti, da bo kos manjšim nalogam. Zato so bili ljudski odborniki na zadnji seji ObLO mnenja, da bi bilo treba podjetju znova poslati komisijo gospodarskih strokovnjakov, ki bi proučili možnosti, če je tam uspešno poslovanje sploh možno.

SLOVO OD NINE POKORNOVE

»Kakor si živel, takšen pogreb boš imel« pravijo ljudje in mnogo resnice je v teh besedah. Toliko ljudi, kolikor jih je bilo na pogrebu pokojne Nine Pokornove, se v Zrečah ni zbralo niti ob dobro organiziranih prazničnih pri-

njen spomin. Med navzočimi so bili najvidnejši oblastveni in politični delavci okraja, občine, pa tudi z republiških forumov.

Navzoči so se nato zvrstili v pogrebni sprevid. Organizacije, društva, delegacije kolektivov, mladina... Vsi so želeli spremiti nepozabno Nino k zadnjemu počitku.

Pred Tovarno kovanega orodja se je sprevid ustavil. Stroji v tovarni so obstali in pri vходу v tovarno so se zbrali delavci. Tu se je od pokojnice poslovil v imenu kolektiva njegov predstavnik, ki je na kratko opisal tudi vse zasluge, ki jih je Nina imela za ta kolektiv.

Okoli tri tisoč ljudi v sprevidu je nato nadaljevalo pot do kmetijske zadruge, katere soustanovitelj in vodilni član je pokojnica bila. Tudi tu se je član upravnega odbora zadruge s toplimi besedami spomnil vseh njenih zaslug.

Zalni sprevid se je nato pomikal mimo Nnine domačije, kjer se je v ime-

Ob odprtem grobu se je od Nine Pokornove poslovil tudi podpredsednik OO SZDL Celje tov. Jakob Zen

reditvah. Ljudje so prihiteli z avtomobili, kolesi, peš, iz bližnje okolice, pa tudi iz oddaljenejših krajev, da se poslednjič spomnijo neumorne delavke na njeni zadnji poti.

Rakev s posmrtnimi ostanki ljudske poslanke, odbornice in prizadevne javne delavke v številnih organizacijah, Nine Pokornove, so postavili v dvorano kulturnega doma, središče kraja, kjer je pokojnica toliko let delala in dosegala velike uspehe. Mimo rakeve so ves dan hodili delovni ljudje, častne straže pa so se neprestano menjavale. V črno preoblečeni zidovi dvorane so bili prekriti z venci kolektivov, organizacij in posameznikov.

Okoli pete ure so rakev iz dvorane prinesli pred dom, kjer se je od zaslužne članice poslovil predstavnik osnovne organizacije ZK iz Zreč. Ob krsti so stali praporščaki s prapori društev.

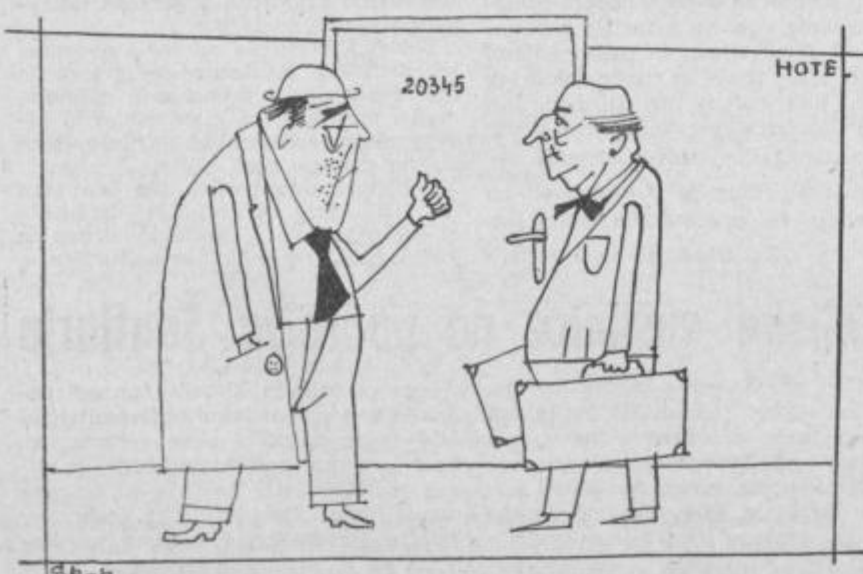
Pevci so z žalostinkami počastili

nu domačih in sosedov poslovlil od pokojnice ravnatelj gimnazije, pevci pa so zapeli žalostinko.

Na pokopališču je bilo že veliko ljudi, ko je sprevid prispel do tja. Godba je igrala žalostinke in ob odprtem grobu so se drug za drugim poslovili od zaslužne javne in politične delavke podpredsednik Okrajnega odbora SZDL tov. Jakob Zen, dalje predsednik okraja tov. Riko Jerman in drugi. Medtem ko so rakev spuščali v grob, je sirena najbližnje tovarne presunljivo tulila v zadnji pozdrav.

Množice so se razšle po končani žalostni poti. Vsi pa so v srcu čutili praznino in v srcih so se vgnezdile besede male pionirke, ki se je v imenu najmlajših poslovlila od pokojnice, da bo življenje in delo pokojne Nine Pokornove svetel vzgled vsem poštenim pionirjem. Pa ne samo njim. Nam vsem!

Hotel v Londonu

Gost: »Kdo pa spi v tej sobi?«

Hotelir: »Razorožitvena komisija!«

7. julij - praznik Rogaške Slatine

Regulacija Pake uspešno poteka

7. julij 1942 — Nepričakovano so navsezgodaj jutraj pridrveli v Rogaško Slatino nemški policijski avtomobili zelene barve. Slatina je bila obkoljena z vojaštvom in policijo, v tem krogu pa se je pričela divja hajka na ljudi. Fašistični gestapo je v želji, da bi uničil osvobodilno gibanje zavednih prebivalcev, v nekaj urah porobil vse količkej sumljive rodoljube in jih v zloglasnih »maricah« vozil v zapore celjskega piskra. To je bila Šentjernejska noč za Rogaško Slatino. Čez 80 ljudi so odpeljali in od teh so skoraj vsi končali pod streli, v taboriščih in zaporih. Le redki so se vrnili na svoje domove.

Ta dogodek pa ni omajal zavesti prebivalstva. Nasprotno, ojeklenil jih je in osvobodilno gibanje sprostil v postopen množičen upor.

Na sam praznik pa bo v Rogaški Slatini pred spomenikom žrtv fašizma spominska svečanost, kamor bodo s pohoda prišle partizanske patrulje ZB. Kolektivi in organizacije se bodo oddolžile spominu padlih žrtv v venci, ki jih bodo položili pred spomenik.

Ob občinskem prazniku bodo obdarili tudi revnejše partizanske družine in partizanske otroke.

Zgodovinsko obdobje NOB v Rogaški Slatini je prav tako tesno povezano s povojnim razvojem kraja, kot povsod drugje. Zato ni nič čudnega, da tudi tu s toliko skrbjo čuvajo tradicijo iz NOB, saj te tradicije dajejo močan poudarek zavesti delovnim ljudem pri nadaljnji graditvi socializma.

Ob občinskem prazniku se v Rogaški Slatini ozrejo tudi na vse povojne delovne uspehe, ki jih ni malo.

Lani so v Velenju zregulirali 300 m dolgo strugo Pake. V delovno akcijo je bilo vključenih 10.000 ljudi, ki so opravili 38.000 udarniških ur. Poleg regulacije so uredili krassen stadion, ki je mikaven okras Velenjskemu jezeru. Uredili so cesto okrog jezera, 2 otroški igrišči, igrišča za odbojko, mali roketni in košarko, 3 smučarske skakalnice v Starem trgu ter letni kino ob jezeru.

Letos se je kmalu spomladi sestal delovni štab, ki ga vodita rudnik in SZDL, formalni posamezne podobdore in sklenil takoj nadaljevati s prostovoljnimi deli. Velenjski rudarji so začeli urejati okolico ob novih hišah in stanovanjskih blokih in jo spremenili v cvetoči park. S prvim junijem t. l. pa so znova zgrabili za krampe in lopate in delo ob Paki je začelo. Velenjčani vedo, da morajo odstraniti nevarnost poplavl. 1700 metrov dolgo strugo do Saleka

bodo uredili še letos. To potrebo narekuje stanovanjska izgradnja, gradnja kulturnega doma, delavskega kluba in menze, zdravstvenega doma in upravne poslopja rudnika. Letos je 427 stanovanj v gradnji. Do leta 1963 pa bo zgrajenih 1747 družinskih in samskih stanovanj. Takrat bo rudnik dal 3 milijone ton lignita, njegov kolektiv pa se bo trikratno pomnožil. Tako lahko razumemo, zakaj je regulacija tako nujen komunalni problem.

Računajo, da bodo s prostovoljnimi deli pri regulaciji Pake letos prihranili skupnosti sredstva za 40 stanovanj. Vzoredno z regulacijo bodo na prostovoljni bazi zgradili še vodovod za trg Velenje in Staro vas, tlakovali cesto, urejevali republiški rudarski muzej na starem Velenjskem gradu — želeli pa bi še zgraditi zimski plavalni bazen za športno izživljanje mladine v zimskem času.

Zgoraj opisani dogodek je narekoval, da po vojni v Rogaški Slatini praznujejo 7. julij za svoj krajevni in obč. praznik, ki naj ohranja spomin na težke dni NOB, ki naj krepki zavest delovnih množic, predvsem pa mladino.

Kot vsako leto, bodo tudi letos člani ZB v partizanskih patroljah obiskali vse

važnejše partizanske postojanke v občini, predvsem na Boču, kjer bodo pred spomenik padlim položili vence. Na predvečer bo v Rogaški Slatini akademija s slavnostnim sporedom, pred tem pa bo svečana skupna seja občinskega ljudskega odbora in občinskega odbora ZB.

VSEM DELOVNIM LJUDEM, ČLANOM MNOŽIČNIH ORGANIZACIJ, PREDVSEM PA ČLANOM ORGANIZACIJ ZVEZE BORCEV ČESTITAJO K OBČINSKEMU PRAZNIKU

Občinski ljudski odbor Rogaška Slatina
Kolektiv Steklarne „Boris Kidrič“
Zdravilišče Rogaška Slatina
 z vsemi svojimi zdraviliškimi obrati

Občinska gospodarska podjetja

PEKARNA - KLAVNICA - Trgovsko podjetje „IZBIRA“

Gospodarsko podjetje
UMETNI KAMEN
 ki proizvaja vse vrste izdelkov iz umetnega kamna za potrebe gradbeništva

„HOTEL SOČA“
 nudi v svetovno znanem zdraviliškem kraju hotelske usluge po nizkih cenah

Kolektiv
Slovenskega doma
 v Rogaški Slatini se pridružuje čestitkam. Obenem pa izkorišča priliko in vabi delovne ljudi, da izkoristijo svoj dopust v Rogaški Slatini. Odlični oskrbovan hotel vam bo nudil prijeten počitek in to po zmerenih cenah.

Da ne pozabimo ...

ODLOMKI IZ TAJNIH NEMSKIH RAZGOVOROV

Za splošno sliko situacije, ki je nastala v vrstah okupatorjevih političnih in vojaških voditeljev na bivšem Spodnjem Stajerskem po njeni okupaciji leta 1941, so najrazličnejši tajni razgovori, ki jih je vodil vladni predsednik dr. Müller-Hacijs, navzelo pa so bili Gauleiter Überreiter, zvezni vodja Heimabunda Franz Steidl, šef gestapa Lurker, dr. Carstajen, izvedenec za narodnostna vprašanja na Spodnjem Stajerskem, vsi Landrati in ostalo vodilno upravno osebje. Ti razgovori so bili v Mariboru, Gradcu in Celju.

Ti njihovi zaupni razgovori in poročila so nam naslikali vso veličino borbe, ki jo je vodila Partija in Osvobodilna fronta in s kako natančnostjo so pogodili naši vodilni ljudje njihove najbolj ranljive točke. Ti ohranjeni okupatorjevi zapiski delajo čast slovenskemu človeku in njegovi borbi za domovino in svobodo.

Iz njihovih zaupnih poročil razberemo politično, vojaško in gospodarsko stanje na Spodnjem Stajerskem in celjskem območju, ki je delalo nacistom iz dneva v dan težje preglavice.

O prvem delovnem razgovoru v Celju dne 29. aprila 1941 je ohranjen zapisnik. Tedaj je politični komisar Velikega Celja Toni Dorfmeister podal naslednje poročilo:

»Celje mesto s podeželjem obsega približno 64.000 prebivalcev, od teh morda 2000 folksojčerk. Težko je iz njih vzeti močiji za notranjo upravo, ker folksojčerk stojijo že na močnejših gospodarskih pozicijah in jih je težko preusmeriti. V mestu Celju s približno 18.000 prebivalci (od teh približno 1200 folksojčerk) so v tem pogledu razmere boljše ...

Teško poglavje predstavlja stanovanjsko vprašanje. Vojska je postavila velike zahteve. Zdi se, da bo vojska takoj pričela z gradnjo novih kasarn. Gradbeni material je zdaj še v veliki meri na razpolago, enako tudi delovna sila.

Položaj v prehrani je v Celju prav slab. Deželnega knežkega vodjo sem prosil, da pride prehranbeno vprašanje za Celje mesto in okolico v roko ene osebe in to Pg. Merzenicha. Ta si je med tem zagotovil v Zagrebu že 56.000 jajc, 30.000 kosov prekajane slanine in 1000 kg salame. Tu niso na razpolago prevozna sredstva, da bi ta živila spravili semkaj.

Vsi politični komisarji se pritožujejo, da so SA oddelki mnogo prezgodaj odšli, kajti akcije, zlasti izseljevalne akcije, še vedno zahtevajo SA sile in bi sicer elementi nasprotnega mišljenja bili ohrabreni v upor.

Vladni predsednik dr. Müller-Hacijs je dal naslednje smernice:

1. V Celje pride oddelek oklopnih lovcev in kolesarska kompanija vojske v garnizijo. Te sile se bodo skupno z dvema kompanijama vojaške policije, ki sta še tukaj, lahko v primeru potrebe pritegnile k vzdrževanju reda.
2. Ker človeški material, ki je na razpolago, ne zadostuje ali pa ni sposoben, bodo župani za večje kraje postavljeni iz stare Stajerske, ker je dobra uprava podlaga za hitro in dobro poslovanje.
3. Solška vprašanja še niso rešena in se obravnavajo centralno ...
4. Z izseljevanjem iz premogovnih področij je treba zaenkrat še počakati.

Kako potekajo priprave za „Zbornik slovenske žene v NOB“

Ni dvoma, da hranimo na našem področju dragocen material, kako so se naše žene udeleževale kot aktivistke, borke, kurirke in interniranke v narodno osvobodilni borbi. Poročali smo že, da bo republiški odbor ZB prihodnje leto izdal zbornik o delu žena v narodno osvobodilni borbi. Ker je izid zbornika predviden že za prihodnje leto za Dan žena — 8. marca, bo treba z zbiranjem zgodovinskega materiala kar pohiteti. Komisije, ki so bile v ta namen postavljene v vseh občinah, se prav za prav doslej še niso prav znašle v svojem delu.

Iz poročil, ki jih je podala na nedavni seji Okrajnega odbora zveze ženskih društev tovarišica Milena Mrevlje, predsednica Okrajne komisije za zbiranje zgodovinskega materiala, smo lahko razbrali, da zbiranje gradiva za omenjeni zbornik ne poteka preveč zadovoljivo. Kljub temu, da je od prvih sestankov za te priprave poteklo že par mesecev, nekatere občine do danes niso napravile ničesar. Zgleda, da žene še vedno ne razumejo dobro, kako naj bi pristopile k temu delu. Ponekod žene letajo od hiše do hiše in samo kronološko zbirajo podatke. S tem izgubljajo mnogo časa, uspehov pa prav za prav ni. Nekatere opisujejo vse preveč osebne doživljanje in ne povezujejo dogodkov na zgodovinske

akcije, ki so bile pomembne za kraj. Vedeti je treba, da brez pravičnega sistema dela te naloge slovenske žene ne bodo mogle uspešno opraviti.

Pri zbiranju podatkov tega materiala si je predvsem treba začetni merilo dogodkov od leta 1941 naprej, potem pa napraviti kronološki pregled vseh akcij v občini. Pri tem je treba stopiti v stik s starimi aktivistkami in borkami, prav tako pa tudi z moškimi tovariši, ki vam bodo gotovo vedeli povedati, kdaj, kje in kako so bili postavljeni prvi odbori OF in kdaj so pristopile žene k sodelovanju. Ko boste imele kronološke pregled vseh akcij in tudi podatke, kaj so posamezne žene delale v teh akcijah, boste lahko začele opisovati akcije same. Pri tem pa bo potrebno več ljudi poklicati skupaj, da bodo pripovedovali spomine in se dopolnjevali. Na ta način boste gotovo dobile verodostojne podatke in boste lahko mirne vesti zbrale dogodke in jih same opisale ali pa dale redakcijskemu odboru v obdelavo. Ko bo vsa ta zgodovina zbrana, boste lahko obiskale tudi partizanske mamice, ki vam bodo povedale še kaj zanimivega o svojem

delu in življenju. Ne pozabite tudi na zbiranje slik najzaslužnejših partizanskih mamic, bork, internirank, na slike domačij, kjer so partizani našli toploto zavetja, na javke, tiskarne itd. Priprajte ljudi, da vam lahko spomine in fotografije mimo zaupajo, ker jih bome prefotografirali in bodo dobili nepoškodovane nazaj.

In še enkrat: z zbiranjem materiala za zbornik žena v NOB je treba pohiteti!

TEKMOVANJE MED TRGOVSKIMI PODJETJI V VSEH OBČINAH

V zvezi s prireditvami »Celje 1957« je odbor za organizacijo tržišča pri okrajni trgovinski zbornici v Celju razpisal tekmovanje vseh trgovin na drobno. Tekmovanje v vseh občinah bo trajalo od 1. avgusta do 30. oktobra. Posebne komisije, ki bodo postavljene pri občinah, bodo sproti ugotavljale, katere trgovine bodo dobile največ zahtevanih točk. Tekmovali bodo predvsem v vpljudnosti postrežbi, v čistoti, v razporeditvi blaga, zunanjem izgledu trgovine in podobno.

Juriš na Laško ...

V ponedeljek so v Laškem v okviru občinskega praznika in praznika rudarjev na svojevrsten način obnovili spomin na težke medvojnne dni. Pri tej akciji, ki ji je načelovala organizacija Zveze borcev, so sodelovala vsa društva, organizacije, pa tudi nekatere laške ustanove. Kako je bilo, berite v naslednji reportaži:

V SPORTNEM »BOMBNIKU« ...

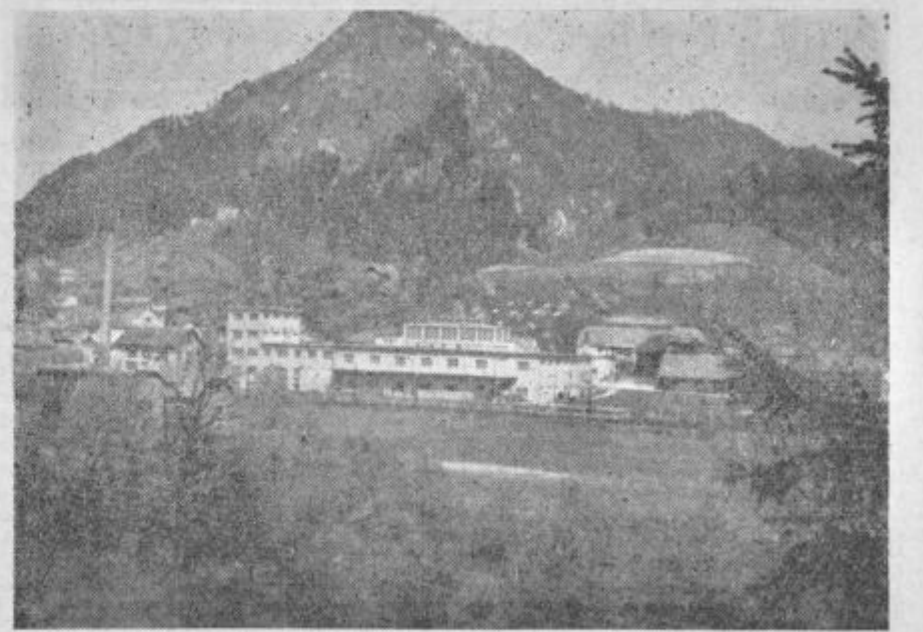
Nekaj minut pred peto je rumenokrili »Matajur« zdrčal čez levške travnike. Ker je bil navzoč tudi mladi letalec Peter, sva bila v letalu kar dva »izdajalca« rojstnega mesta. Menda že, ker ne vemo, kdo so bili »naši«; napadalci ali branilci Laškega.

Nekaj krogov nad Savinjsko dolino in mehanizirana ptica je zdrknila čez sedlo Smohorja. Tam doli med hribi je bilo skrito Laško. Hoteli smo jih pre-

LAŠKO »GORI« ...

Ko je letalo zanihalo nad hribi proti Celju je mesto zaživel. Reševalne skupine PAZ so šle reševati ljudi iz ruševin, gasilci so gasili »nastale« požare, sanitetna služba je imela »veliko dela« z ranjenci. V istem času pa je obramba bila ogorčena boje z napadalci, ki se začeli pritiskati v od bomb in artilerijskih granat »porušeno« mesto.

Partizanska vojska, člani Zveze borcev, ki jih je vodil Suša, so v jurišu zavzeli mesto. Dimne granate, solzilni

senetiti, toda ni nam uspelo, čeprav smo nadleteli mesto od juga. Čudovit pogled. Manjkalo je samo oblakov protivionske artilerije okoli nas in oglušajočih lastnih mitraljezov, pa bi se res počutili kot sredi bitke.

Laško pod nami je bilo kot izumrlo. Avtomobili so bili prazni, ceste brez ljudi. Le sem in tja kakšna gruča nediscipliniranih radovednežev. Po obronkih okoli mesta so za drevesi »neslišno streljali« na nas pripadniki predvojaške vzgoje, v gozdovih pa so nekje čakali »naši«, da po bombnem napadu jurišajo na mesto ...

Nekajkrat smo preleteli mesto. Zadnjikrat smo naravnost odpirali prah z mestnih hiš. Takrat je menda marsikomu tam doli zastal dih. Priznam, meni tudi.

Naša naloga je bila končana ...

ZAKLJUČEK PRED SPOMENIKOM

Ob zaključku so se vsi sodelujoči zbrali pred spomenikom žrtv NOB. Komandant patrle Zveze borcev je predal raport predsedniku občine tov. Brinerju, nakar je tov. Manfreda obudil spomin na žrtve, ki so v resnici padle za svobodo delovnih ljudi svojega kraja in vseh narodov Jugoslavije. Organizacija ZB je pred spomenik položila tudi venec.

Po zaključenem slavnostnem delu tega dne so se vsi sodelujoči pogovorili ob pivu in se ob zvokih godbe na pihala po partizansko zavrtili ...

c. k.

DVE MINUTI PRAV ZARES IN PO RESNICI

Ob premieri Hans Holtove majčkene komedije »Specialist za srce« v CG, dne 22. junija.

Režija: Juro Kislinger; Scena: Sveta Jovanović; Prolog in korus: Janez Skof; Ernestine Reigert; Marija Goršičeva; Fritz: Angelca Hlebecetova; Dr. Ernst Friedl: Slavko Strnad; Erich Reigert: Albin Penko; Doc. dr. Alfred Wöghauer: Pavle Jeršin.

Danes je menda tudi v Celju bolj malo ljudi, ki bi se navduševali nad avstrijskim filmom, če že ne zato, ker je nekakšen (morda z izjemo koprodukcije).

jemu ga lahko žalimo in razočarimo, saj nima delce niti najbolj osnovnih vrtil, ki bi jih tovrstno početje zahtevalo.

Režiser in igralci so se potrudili, da so izbili iz nepomembnega teksta vsaj tisto bore malo, za kar naj bi bili gledalci plačali vstopnino. Dosegli so vsaj to, da smo se smejali, čeprav, kako neumna more biti neumnost sama in nam na ta način prihraniti zločestost, ki bi nas sicer obšla ob sentimentalnosti

da je iz nič nekaj narediti samo v božjih rokah.

Ce kljub temu trdimo, da so se režiser in igralci potrudili in tudi nekaj — ali precej — dosegli, je pač sreča, da so znali dati nečemu, kar je nič, nekaj, kar je več. To pot je bil čudovit pred vsemi scenograf. Sveta Jovanović je prijetno opremil oder in škoda je le v tem, da je tako učinkoviti sceni usojena tako klavna vsebina.

Režiser? Igralci? Povedali smo že navedeno, o potankostih je zdaj težko govoriti. Predstava je bila gibljiva, živahna, pretirano pretiravanje ni niti koristilo niti škodilo, sozvestnost ni bila ne smešna ne žalostna, smešnost osmešena in žalost užalostena. Nastal je labirint odskega kozmosa, ki iz njega ni poti do zvezd — bodisi da so to Paula Wessely, Paul Hörbiger, Hans Moser ali kdorkoli drug, morda Hans Holt sam.

Ob zaključku bi lahko rekli z besedami Gorkijevega deda: »Ty ne medal', ty u menja na šje vise' ne budeš!«
Bert Zavodnik

Laščani celjskemu gledališču ob zaključku sezone

Ne pazi na število, temveč na svojstva svojih oboževalcev: graja slabih je zate pohvala.

SENECA

Ceprav se v načelu pridružujemo mnenju, ki ga je zapisal znani slovenski režiser pred vojno: »Mislim, da bi ob gledanju hladnosti nekega občinstva niso vedno upravičene. Dozdevna »temperamentnost« vsaj mene prav nič ne gane, ker sodim, da je tiho razumevanje vedno več vredno kakor hrupno odobravanje...« je vendarle naša moralna dolžnost, da se javno zahvalimo kolektivu Celjskega gledališča za gostovanje v sezoni 1956/57.

Osemkrat je gostovalo Celjsko gledališče v pretekli gledališki sezoni v Laškem. Ce prištevamo tem gostovanjem še vsa ostala gostovanja CG v bližnji in daljni celjski okolici, dobimo visoko število. Le težko si predstavimo, koliko psihičnih in fizičnih naporov je bilo potrebno za vse to ogromno delo, eno pa

lahko zanesljivo trdimo, da je kolektiv CG eden najdelavnejših gledaliških kolektivov, kar jih poznamo in da smo na to ponosni tudi mi v celjski okolici. Ne da bi se spuščali v podrobno strokovno ocenjevanje, lahko trdimo, da je CG vsestransko izpolnjevalo osnovno poslanstvo vsakega pravega gledališča, ki je v varovanju vseh resničnih vrednot preteklosti, v prikazovanju vrednot sedanjosti in v borbi za vrednote bodočnosti.

Zal naša javnost še vse premalo in ne pravilno ceni in ocenjuje delovanje Celjskega gledališča. Vse preveč je še med nami ljudi s trgovskimi možgani, ki so prepričani, da so z vstopnino plačali svoj dolg gledališču... Kdor je imel priložnost prisostvovati gledališkim predstavam v Celju in v Laškem, je mogel ugotoviti, da so se igralci za nas »podeželane« prav tako potrudili, kajti igralčeva notranja pristnost se ne da hiliti, ker suha afekcija ne more nadomestiti pravega podoživljanja.

V Laškem še nismo storili vsega, s čimer bi mogli zmanjšati težave, ki so povezane z gostovanji. Svet za prosveto in kulturo pri ObLO bo moral za prihodnjo sezono storiti več, da bo upravi gledališča čim bolj olajšal tehnične priprave za gostovanja. Predvsem Občinski sindikalni svet naj bi poskrbel za večji obisk predstav iz delovnih kolektivov zlasti pa za povečanje abonmajev iz delavskih vrst. Na ta način bomo Laščani najlepše dokazali, da znamo ceniti kulturno vlogo gledališča. S tem pa bomo tudi izrazili svojo hvaležnost za kulturne vrednote, ki nam jih posreduje Celjsko gledališče.

J. O.

Srec Jože

Angelca Hlebecetova in Slavko Strnad v 3. dejanju »Specialista za srce«

skega Piroška), pa zato, ker ga je krepko zasenčil ameriški avanturizem. Na neki način pomeni zato uprizoritev Holtove komedije v CG tudi nekakšno avanturo, četudi parodično, saj imamo pri nas bolj malo pravice do takega parodiranja, kot si tudi ne moremo misliti, da bi s tem delcem mogli preusmeriti po večini že usmerjeni okus občinstva, kveč-

originala. Razumljivo je, da kljub parodičnosti osti tu in tam silijo na dan osnovno začetne poteze sentimentali komedije, ki jih ni bilo mogoče zabrisati, ne da bi bili temeljito priredili tekst. Najlepše še učinkujeta prijetni prolog in epilog. Naj se nihče ne hudeje, če misli drugače, bodimo vsaj dve minuti iskreni in priznajmo »prav zares in po resnici«.

ZAKASNELA OCENA

o pripovedovanju Marjana Dolinarja »Ob svetem grobu« CG, 5. junija 1957

Marijan Dolinar, član celjskega gledališča, že nekaj let prireja celovečerne sporede umetniške besede in žanje lepe uspehe. Tudi to pot je z devetimi zgodbami Ivana Cankarja pripravil občinstvu svojevrstno doživetje, le da Celjani niso pokazali kdo ve kolikšnega zanimanja.

Zgodbe Ivana Cankarja so že same po sebi takšne, da težko izgubijo umetniško moč. Dolinar se jih je lotil z veliko prizadevnostjo, a samo ta ni dovolj, da bi že tako umetniška beseda dobila še umetniški zven govorne besede. Dolinarju moramo v prvi vrsti priznati, da ima čudovit spomin, saj je govoril na pamet vseh devet zgodb (okoli šestdeset tipkanih strani). Toda ne samo to. Njegovo govorjenje odlikuje zelo precizna artikulacija, ves tekst je izpilil s popolno govorno tehniko. Na ta način

smo sicer čisto jasno in dobesedno razumeli Cankarja, lahko smo uživali do določene mere, ne pa povsem. Dolinarju manjka zvočna lestvica. Tega se verjetno sam zaveda, zato je ponekod skušal reševati tekst z dramatičnim stopnjevanjem, s pridvignjenim patosom, medtem ko je že tako vse predvajanje zavil v pajčolan pridigarke milega govorjenja.

Ne da bi to pomanjkljivost šteli kot hudo napako, moramo priznati, da je pomenil Dolinarjev nastop v CG pridobitev. Večer Cankarjeve umetniške besede je zato doživetje, ki ga bomo vsi poslušalci ohranili v spominu, žal, še enkrat, da se Celjani za tovrstne prireditve premalo zanimajo. Dolinarju želimo, da bi v prihodnje znova pripravil večer umetniške besede, da pa bi pripravil tekste, ki bi bili primerni njegovi glasovni lestvici.

Beza

V NEKAJ VRSTAH

LIKOVNA IN POLITEHNIČNA VZGOJA TER SE KULTURNOPROSVETNA DEJAVNOST NA CELJSKIH ŠOLAH

dobivajo čedalje večji pomen in močnejši poudarek. Razstava za razstavo, prireditve za prireditvijo skozi vse leto, lahko pa rečemo, da so v zadnjih dveh mesecih, zlasti ob Dnevu mladosti dosegli svoj višek.

Na vrsti je I. osnovna šola. Njena bogata razstava mnogih likovnih ter ženskih in moških ročnih izdelkov s posebnimi koticiki, kakor vrtnarski in kleklarski pa še koticiki taborenja in letovanj so občudovanja vredni.

Se ena posebnost: Otroška igra Martinček Napuhček, ki so jo v režiji tov. Sadarjeve igrali otroci z izredno prisrčnostjo in dramatsko izurjenostjo, je navdušila številne gledalce, posebno pa starše, ki niso mogli odmakniti oči od svojih otrok — mladih igralcev. Škoda le, da niso igrali na kakem večjem odru. Vsem prirediteljem izrekamo pohvalo in priznanje.

NASTOP GOJENCEV GLASBENE SOLE V ŠMARJU

Šmarsko glasbeno šolo je letos posežalo 28 učencev, ki so se učili klavirja, violine in glasbene teorije. Pretekli teden so ob zaključku šolskega leta priredili tradicionalno produkcijo, na kateri je nastopilo 17 gojencev. Izredne uspehe pri klavirju so pokazali Vičar Bogdan, Radej Anica, Bien Inge in Bratuša Marta, pri violini pa Jagodič Jožefa. Uspehi produkciji so prisostvovali poleg staršev in šolske mladine še zastopniki vseh množičnih organizacij. Predsednik občine, tov. Anderluh je v imenu občine izrazil priznanje profesorjem in gojencem.

MLADINA IZ LESIČNEGA V PROSVETI...

Aktiv mladih združnikov je uprizoril v šoli v Pilštanju komedijo »Izgubljeni in spet najdeni mož«. Stevilni obiskovalci so se nasmejali, toda več kakor igro samo, je vredno omeniti podjetnost mladih ljudi, saj so hodili nekateri na vaje celo iz Dobrečice in Gostinice in so morali presneto dobro vzeti pot pod noge, da so opravili obe smeri v treh urah. Poleg tega so ti mladi ljudje zaposleni čez dan z napornim kmečkim delom. Ko bodo poljska dela pri kraju, jih želimo spet videti na odru, morda s kakšno igro iz našega kmečkega življenja.

ČE STE POZABILI, NAJ VAS SPOMNIMO!

Če še niste poravnali naročnine za letošnje leto, storite to takoj. Nakažite dolžni znesek po položnici, ki jo kupite lahko na vsaki pošti, na naš tekoči račun številka 620-606-T-266 pri Mestni hranilnici.

Zaostankarjem bomo morali list usiaviti!

Uprava Celjskega tednika

Glavnega skladiščnika iščemo

Pogoji: potrebna šolska izobrazba in večletna praksa. Plača po tar. pravilniku. — Ponudbe pošljite na Tekstilno tovarno Prebold

Tremerska starčka se v Domu onemoglih dobro počutita

(Odgovor na zlobne govornice izkorišče valcev)

V Domu onemoglih na Grmovju sta našla prijetno počivališče in dobro nego tudi stara socialna podpiranca Zakonšek Franc in Kranjc Matija iz Tremerja, ki sta vrsto let (30) garala kmetov za skromen košček vsakdanjega kruha. Ko sta obnemogla, sta vsak pri svojem kmetu čakala v sramotnih okoliščinah svojega konca. O tem je pred nekaj tedni pisala tudi Ljudska pravica, kjer je pisec članka med drugim očitel odsek za zdravstvo in socialno varstvo, češ, da ne vidi in ne reši tako perečih socialnih problemov. Imenovani forum pa seveda o tem ni mogel prej ukrepati, dokler o zadevi ni bil obveščen. Čim pa je bila prijava na pristojnem mestu, je socialno skrbstvo poskrbelo vse potrebno, da sta obnemogla starčka pristala v domu.

Zlobni jeziki — predvsem pa tisti, ki so bili zainteresirani na socialni podpori obeh starčkov — so med domačini hitro razširili neosnovane govornice, češ, da sta Zakonšek in Koren v domu vsa nesrečna, slabo oskrbovana in da sta si v tej nesreči dajala duška celo z glavnino stavko, ki ju bo kmalu pobrala in »rešila trpljenja«. Te govornice so prišle celo do zbora volivcev, seveda pa je iniciator zamlan dejstvo, da je ta zgarana vaška siromaka socialno skrbstvo naravnost iz hleva potegnili in da sta od zanemarjenosti mladane gnili pri živem telesu.

Da bi se prepričali, kaj je na stvari, smo ju te dni nepričakovano obiskali v domu onemoglih na Grmovju. Ne samo, da nismo našli »stavkajočih Gandhijev« — starčka sta naju prav dobre volje in srečno nasmejana sprejela. Prvi kot drugi sta priznala, da sta res s skrajnim nezaupanjem odšla od svojih gospodarjev, ker sta pač skoro verjela natočevanju, da gresta k »tujcu umirat«.

Tovariš našega spremstva ju je vprašal, če bi se hotela vrniti spet k svojim gospodarjem. Skoro boječe sta premerila vse obiskovalce in v bojazni, da smo prišli ponje, da ju znova odpeljemo v človeka nedostojno življenje, nazaj k tremerskim gospodarjem, sta v en glas skoro zaprosila: pustite naju tu, ne greva nikamor, dobro se nama godi.

In da se jima dobro godi in da se počutita spet kot človeka v človeški družbi, smo lahko videli na njunih nasmejanih obrazih. Petinsedemdesetletni Zakonšek zaradi težkih nog raje bolj počiva v snažni postelji. Leto starejši tovariš Kranjc pa se čez dan rad sprehodi med senčnimi drevesi, da mu potem hrana bolj tekne. Hrane imata dovolj, cunje, v katerih sta prišla, sta zamenjala s snažno obleko. Niti dolg čas jima ni — saj sta malodane vse življenje preživela skupaj in sta ostala tudi v tem domu počitka nerazdružljiva prijatelja.

RAZŠIRJAJTE

CELJSKI tednik

CELJSKI tednik

Naslednja postojanka je bila Nova Gorica. Iz Ajdovščine sta krenila čez Lokavec v Slokarje in si pri Pavli Čibej ogledala muzej domačih ročnih del. V Predmeji, ki leži 800 m nad Ajdovščino, je pogled na pokrajino zelo lep. Čeprav je iz Predmeje dobro markirana pot na Caven, sta si rajši izvolila cesto, da sta hodila po gozdnem parku. Prišla sta do Kucija, ki je bil nekoč najbolj bogat na planinkah, zadnje čase pa so jih planince že precej oplenili. Pot ju je vodila dalje po Trnovskem gozdu proti Novi Gorici.

Ko sta si tako ogledala glavne lepote in znamenitosti Gorenjske in Primorske, se jima je zahotelo še izletov po Štajerski. Zato sta se dan pozneje znašla že v Slovenj Gradcu. Prva postojanka je bila v Poštarskem domu nad Selami. In kdor pride že do sem, mora tudi na Uršljo goro. Zadnji del od razpotja Ravne-Slovenj Gradec je sicer precej navpičen, zato pa je razgled z Uršlje gore izredno bogat. Z Uršlje gore sta krenila na cesto Podvelka-Ribnica na Pohorju. Prijeten odpočitek je bil v Ribniški koči, kjer ima skrbna upravnica Jučka na zalogi vsakovrstna zdravila, da pridejo utrjeni turisti spet k močnem. Isti večer sta si privoščila še kratek sprehod k Ribniškemu jezeru.

Kot po pisani preprogi sta naslednji dan nadaljevala potovanje preko Črne gore vrha (najvišja točka Pohorja) do koč na Pungartu. Ogledala sta si še Veliko in Malo Kopo ter Partizanski dom s prikupno notranjo ureditvijo. Od tu je najbližja pot v Smartno pri Slovenj Gradcu naša izletnika pa sta si izbrala raje daljšo pot, da sta si lahko ogledala še Vrhred. Sicer bi jo tu še rada mahnila na Kozjak, toda žepi so bili prazni, pa sta po bližnji preki Maribora raje krenila domov. Imela sta dovolj nepozabnih doživetij, zato priporočata tako pestno krožno potovanje vsem izletnikom, ki še niso izkoristili letnega dopusta. C. F.

Na Uršlji gori sta se srečala s tolstimi ovčami

PREBOLDSKO BLAGO NA VSEH SVETOVNIH TRŽIŠČIH

Tekstilna tovarna Prebold se je v zadnjih letih preorientirala pretežno na izvoz. Postopno obnavljanje strojne parka nenehno dviga delovno storilnost. Perspektiva razvoja narekuje lastno predilnico. Za boljšo organizacijo delovnega procesa so podjetje razdelili na 22 samostojnih ekonomskih enot. Sedem let delavskega samoupravljanja. Izredno razmaknjeno družbeno življenje kolektiva priteguje vas in okolico k sodelovanju. Toda skrb za človeka — na prvem mestu...

Tekstilna tovarna Prebold je zadnja leta proizvodnjo preusmerila pretežno na izvoz. Ko je turški trg, ki je bil zanimiv v prvi fazi, izpadel, so odprli nova tržišča v arabske dežele, predvsem pa na Daljni vzhod, Kitajsko in Indonezijo. V nekoliko manjšem obsegu pa so začeli izvažati tudi v Zahodno Nemčijo, Anglijo in Francijo.

Podjetje je zato moralo posvetiti največjo pozornost dvigu kvalitete, da je lahko vzdržalo konkurenco na mednarodnem tržišču. Kot najstarejša tekstilna tovarna na Balkanu so z zelo izstroženim strojnim parkom morali ustvariti edgovarjajočo kvaliteto proizvodov. Zaradi tega je podjetje stremelo, da si nabavi vsaj najnovejšo stroje v opremljenosti, kjer je bilo več kvalitativnih gnil. Tako si je podjetje nabavilo v zadnjih letih nov kalendar, raztezalni sušilnik in oskrbelo še vrsto raznih drugih strojnih izboljšav.

Nova organizacija dela omogoča najstrožjo kontrolo

Za boljšo organizacijo delovnega procesa in dela v podjetju sploh so se že v lanskem oktobru odločili za najnaprednejšo obliko dela, ko so celotno proizvodno razdelili na ekonomske enote, od katerih ima vsaka poseben obračun, iz katerega so razvidni uspehi ali neuspehi dela v teku mesečne periode. Na

Največji problem za podjetje je bila izdelava tiskarskih valjev za nove vzorce. Vsa leta so namreč morali večino vzorcev pošiljati v izdelavo Vzorčnemu ateljeju v Zahodno Nemčijo, kar pa je bilo vezano z visokimi deviznimi stroški, pa tudi z izgubo časa, saj je marsikateri vzorec, preden je prišel v proizvodnjo, na trgu že zastarel. Podjetju se je končno posrečilo, da si je nabavilo najmodernejšo elektrofotografirano, s pomočjo katere so odpadle vse te navedene težave. S tem se je vzorčni asortiment proizvodov dvignil, pocenil, poleg tega pa so odšli vedno pravočasno na trg z najbolj iskanimi in zahtevnimi vzorci.

Z ozirom na dejstvo, da kapaciteta te naprave presega potrebe podjetja, delajo vzorce tudi za ostala sorodna podjetja v Jugoslaviji (za MTT Maribor, Tekstilno tovarno Radko Pavlovič v Nišu, za čakovski tekstilno tovarno in druge).

manjkljivosti so jih torej silile, da so za kritje visokih proizvodnih stroškov iskali izhoda drugje.

Mnogo truda je podjetje vložilo v vzdrževanje zastarelega strojnega parka in vzgoji delovnega kadra, tako da danes njihov kolektiv stalno dosega visoko izkoriščanje kapacitet. Tako ima n. pr.

Nove vtičnice v preboldski tovarni

podlagi tega lahko vsaka ekonomska enota sproti odpravlja napake, ki bi bile posledica nerentabilnega dela. Po teh ekonomskih enotah so do kraja utrdili organizacijo proizvodnje in zajemanja stroškov in so vključili celotni delovni kolektiv in napore za izboljšanje kvalitete proizvodov, večjo proizvodnost dela, smotno varčevanje itd.

Nova organizacija dela po ekonomskih enotah se je zelo obnesla in je odslej izključno vsako razmetavanje s sredstvi, saj mesečne statistike podrobno in konkretno prikažejo stanje in poznaajo slednji dinar proizvodnih stroškov. Tudi krivica, ki je trošil preveč, lahko takoj opomni. Ta strogi pokazatelj jih tudi opominja, kolliko sme stati to ali ono blago in kje je tisto grlo, če so stroški previsoki.

Vzporedno z novim načinom dela pa realizirajo plan izobrazbe, da bo kolektiv razumel organizacijo dela, znal čitati podatke in da bo lahko tudi nižji vodilni kader sposoben voditi ekonomske enice.

Zakaj so šli na to napredno obliko dela? Sprito mnogih okolnosti, ki so, odno, ki še danes zavirajo uspešnejše delo, so bili primorani zainteresirati celoten kolektiv k skrajni štednj. Zastarelost obrata terja precej visoke proizvodne stroške. Nadalje je slaba organizacija tehnološkega procesa zaradi neučrtnih razvrstitev obratnih zgradb. Drag je tudi dovoz surovin, ker ni industrijskega tira in morajo vse surovine v podjetje prepeljati z avtom, kar teko obremenjuje proizvodne stroške. Te po-

tkalnica izkoriščanje kapacitete stalno okrog 95%, kar je najvišja stopnja izkoriščanja zmogljivosti v Jugoslaviji.

NUJNA POTREBA IN DOLGOLETNA TEŽNJA PODJETJA: LASTNA PREDILNICA

Največje težave ima podjetje predvsem z nabavo surovin, to je bombažne preje, katero jim največ dobavlja litij-ska predilnica. Prejo dovažajo z lastnimi kamioni, manj tudi po železnici. Predilnica v Litiji pa s svojo proizvodnjo predvsem višjih števil ne dohaja potreb preboldske tovarne in tako čakajo s kamioni na vsak zaboj preje posebej. Zaradi pomanjkanja preje visokih števil preboldska tekstilna tovarna ne more v redu izvrševati planskih nalog, saj mora dnevno stati več statev, ker ni preje. Zaradi tega je težnja tovarne že vsa leta nazaj, da bi dobili lastno predilnico. Prav posebno močna pa je ta težnja v zadnjem času, ko se je proizvodnja zaradi večjega izvoza preorientirala na izdelavo finjših tkanin, ki pretežno zahtevajo tudi višje številke preje. Podjetje se je zaradi tega obrnilo na vse predilnice v Jugoslaviji, da bi mu dobavile potrebno prejo, toda zadovoljivih uspehov ni bilo. Sicer pa tudi predilnica v Litiji zaradi iztrošenega in zastarelega strojnega parka te preje ne more izdelati v potrebni količini in ustreznj kvaliteti. Tako bi bila edina rešitev, da bi se preboldski tekstilni tovarni odobrili nov oddelek predilnice. Ta predilnica bi lahko pozneje delala tudi za ves savinjski tekstilni bazen.

DRUŽBENO ŽIVLJENJE KOLEKTIVA

se razvija predvsem v okviru DPD Svobode in Partizana. Tu se kulturno izživljajo delavci in nameščenci v gledališki družini, pevskem zboru, pri godbi itd. Dobro so obiskana tudi predavanja LU. Lansko leto so Preboldčani občinski praznik — 22. julij praznovali s pestrnim, celotendenskim kulturnim sporedom, pri katerem je sodelovalo vse kmečko in delavsko prebivalstvo kraja kot bližnje okolice. Tudi letos imajo za 22. julij v načrtu kulturni teden s pestrnim sporedom.

Seje DS kratke, zanimive in plodovite

Tekstilna tovarna Prebold je bila med prvimi podjetji v Sloveniji, kjer je delavstvo sprejelo vodstvo tovarne v svoje roke. (1950, leta, 3. sept.) Lansko leto so zato 3. september proglasili za praznik kolektiva. Na ta dan so v podjetje povabljeni poleg rednih članov delovnega kolektiva tudi vsi upokojeanci, ki so do upokojitve delali v tem podjetju.

Letos bo 3. september v Preboldu še posebno slovesno praznovan, saj bodo na ta dan praznovali tudi 115 letnico obstoja podjetja.

Delavski svet tovarne Prebold šteje 31 članov in je v teku svojega sedemletnega dela zjel v svoje vrste veliko številno članov, ki so šli skozi šolo delavskega upravljanja. Od lanskega leta ima tovarna centralni delavski svet ter 4 obratne. Obratni DS obravnavajo probleme svojega obrata, katere potem posamezni člani, ki so obenem tudi člani centralnega DS prenašajo in rešujejo v okviru CDS. Tako sodeluje v delavskem upravljanju preko 100 delavcev in nameščenec.

Zasedanja DS, tako obratnih kot centralnega, so vedno zelo zanimiva in plodna. Vsak član prejme več dni pred zasedanjem dnevni red s temeljito obrazložitvijo k vsem točkam. Tako se lahko vsak član dobro pripravi na diskusijo. Take predpriprave močno skrajšajo čas zasedanja.

Na sejah DS obravnavajo vso tekočo problematiko podjetja, na vsaki seji pa najprej analizirajo izvršitev sklepov

Zgledni odnosi med delavci v kolektivu in skrb za človeka

Ni naš namen, da bi preglasno hvalili mnoge uspehe delovnega kolektiva Tekstilne tovarne Prebold. Ker pa uspehi so, smo jih morali omeniti. Ne smemo in ne moremo pa preskromno obiti dejstva, da vladajo v tem podjetju že dobršen čas zgledni odnosi nadrejenih do podrejenih in obratno. Prav posebno pa moramo pri tem podjetju poudariti izredno pozornost v skrb za človeka.

V zadnjem obdobju posvečajo odnosom med člani v kolektivu in vodilnim kadrom podjetja izredno pozornost. Z zglednim, vztrajnim, prepričevalnim delom poglabljajo pravilne odnose nadrejenih napram podrejenim in obratno. Zato se poslužujejo anket in skrinjic za pritožbe, ki so nameščene po vseh obratih. Zadnja anketa, ki so jo izvedli med kolektivom je na primer vsebovala vprašanja: ali meni, da v podjetju vladajo pravilni odnosi (predvsem odnosi nadrejenih do podrejenih)? Si zadovoljen z ocenjevanjem svojega dela po nadrejenih osebah? Smatraš, da pri ocenjevanju dela veljajo tudi osebni predsodki? itd.

zadnjega zasedanja. Delavski svet zaseda enkrat mesečno, upravni odbor pa tedensko. Zaradi pravilne razporeditve kompetenc, tako centralnega kot obratnih DS in UO imajo pravilnike, ki precizirajo pravice in dolžnosti posameznih upravnih teles.

Predsednik UO, tov. Franc Matko

Člani kolektiva se ne boje povedati odkrito svoje mnenje, saj so se prepričali, da jih vodilni ljudje zaradi odkritosti v bičanju in odkrivanju napak ne preganjajo, ampak upoštevajo umestne pripombe in napake tudi sproti odpravljajo. Izpolnjene ankete pa spravijo v arhiv in bodo nemara čez leto dni stavili anketirancem ista vprašanja, da bodo lahko primerjali, v koliko se je stanje izboljšalo.

Po vseh obratih so tudi nameščene skrinjice za pritožbe, kamor lahko vsak član kolektiva odda pritožbo (lahko tudi brez podpisa) ali nakaže problem, za katerega želi, da bi bil obravnavan v upravi ali na zasedanju delavskega sveta.

Za boljšo prehrano kolektiva ima podjetje interni bife, kjer prodajajo delavcem in nameščencem izdatne malice po lastni nabavi cen. V poljubni količini lahko dobijo delavci tudi sladkano kavo, na napornih in zdravju škodljivih delovnih mestih pa dobijo delavci mleko.

VSAKO SOBOTO SPREJEM NOVO-POROČENCEV PRI DIREKTORJU

V številnem kolektivu preboldske tovarne (750 zaposlenih) se ljudje pogosto ženijo. Morda zaljubljenec nekoliko vzpodbuja k poroki tudi uveljavljen običaj, da povabi direktor vsakega novoporočence na prirčen razgovor in ga v imenu podjetja pogosti in obdari s praktičnimi darili. In tako skoro ne mine sobota, da se v direktorjevi pisarni ne bi zbral en ali več novoporočenih parov. Novoporočenci dobe prej pismene čestitke podjetja. Tudi vsak novorojenček v tovarni zaposlenega člana dobi ob rojstvu hranilno knjižico, starši pa pismene čestitke ob rojstvu novega državljanca.

UPOKOJENCEV PA DO SMRTI NE POZABIJO

Starejše ljudi, ki so v tovarni doslužili in stopajo v zaslužni pokoj, podjetje tudi ne odpravi zgolj z upokojitvenim dekretom, temveč jim prav tako priredi slavnostni sprejem in slovo. Direktor se porazgovori z njimi, se jim zahvali za dolgoletni trud in delo v podjetju, jih pogosti in obdari s simboličnimi nagradami. Toda s tem slovesom se za upokojeanci še niso za vselej zaprla vrata tovarne, kjer so pustili svoje življenjske moči. Za praznik podjetja — 3. september — jih kolektiv znova povabi v svojo sredino na prirčno praznovanje.

CENENO, PA TUDI BREZPLAČNO LETOVANJE OB MORJU

V Piranu ima podjetje svoj počitniški dom, kamor bodo letos prvič poslali člani svojega kolektiva na letni odmor. Delavcu hočejo v tem domu omogočiti celo cenejšo prehrano, kot jo ima doma. Mnogi člani kolektiva bodo tako letos prvič letovali na morju. Prvi koristniki tega doma bodo najstarejši delavci, ki delajo že nad 30 let v podjetju. Tem bodo na račun dobička nudili popolnoma brezplačno letovanje. Za ostale člane pa bodo postavili najnižje cene, da jih bo lahko vsakdo zmoget.

MENDA BI BIL ŽE ČAS...

Nič se ne bi »švarali« — pravijo v podjetju — delo teče zadovoljivo, kolektiv je zavestno postrtovalen, dobiček ustvarjamo, perspektive so dovolj svetle, toda —

Toda, menda bi bil že čas, da bi jim zakon o delitvi dobička povedal, koliko je pravzaprav vredno njihovo delo. Radi bi poravnali obveznosti do Zveze, republike in okraja, denar ponujajo, pa ga ne sprejmejo, ker pač še ni zakona. Čudno!

ŽENA IN DOM

Vsak član družine drugam na dopust

To zamisel bi lahko pozdravili ali pa ne. Če naj družina preživi letni dopust skupaj ali pa gre vsak posamezni član v drugi kraj, je odvisno pač od tega, kakšni odnosi so vladali v družini. V družini, kjer sta zaposlena oče in mati in sta poleg tega opravljala še druge dolžnosti izven službe (aktivistično delo, honorarne zaposlitve, pogosti sestanki itd.), družinsko življenje gotovo ni bilo idealno in so bili pri tem seveda najbolj prikrajšani otroci. Taka družina gotovo težko čaka, da bo letni dopust in šolske počitnice preživela skupaj. In prav je tako.

So pa družine, z mlajšimi, pa tudi starejšimi družinskimi člani, ki so si bile med letom že kar nekam v napoto. Družina je bila pretežno čas skupaj, iz teh ali onih vzrokov so se pogosto med posamezniki (roditelji in otroki) vneli živčni prepri. Ni dvoma, da so si člani take družine želeli, da bi se vsaj za nekaj časa ločili in spremenili okolje. Kaj je bolj primerno za tako družino kot da se za čas loči in gre vsak posamezni član drugam letovat. Seveda je to povezano morda z večjimi stroški. Toda oba zakonca služita denar, starejši otroci isto, mlajše pa bo mati prav rada vzela s seboj, če jih morda ne bo mogla spraviti v kakšno počitniško kolonijo.

Poznam tako družino, ki se že nekaj let poslužuje te prakse. Vsak posameznik vse leto zbira prihranke za dopust. V poletnem mesecu pa zaprejo stanovanje in gre vsak na svoje mesto. Oče preživi letni odmor v Logarski, ker je navdušen planinec. Mati gre s svojo sestro, ki se srečujeta komaj enkrat na leto, na morje. Bolehna hčerka preživi letni dopust v Kranjski gori, sin pa se vsako leto odloči za zanimivo krožno potovanje. Ko se po treh tednih ločitev spet zbere v domači hiši, so vsi nekam sproščeni, dobre volje in si dolge tedne pripovedujejo svoja počitniška doživljanja.

Seveda pa si lahko tako letovanje privoščijo samo družina z odraslimi otroki.

Poznam pa tudi družino, kjer sta roditelja sicer zelo navezana na svoje otroke, toda letni odmor hočeta svobodno preživeti brez njih. Otroke navadno vsilita sorodnikom ali v počitniško kolonijo. Sicer imata tudi svoj prav, saj

je znano, da nekateri otroci grede le »preveč na živce«, posebno, če niso zaposleni s primernim delom. Zakonca si bosta gotovo bolj odpočila brez njih — sorodniki, katerim sta jih naprtila, pa bodo nemara drugega mnenja...

Proč z navlako!

Zaradi tesnih stanovanj v mestu gospodinja rada vse, kar se le da, odnese na podstrešje, da stanovanjski prostori ne bi bili prenatrpani. Sicer imajo hišni sveti določila, kaj sme biti na podstrešju, da požarna varnost ne bi bila ogrožena. Vendar pa je na podstrešjih še vedno preveč nepotrebnih šare — morda se bo še kdaj porabila, morda pa bo tam obležala do preselitve.

Kaj ko bi v teh poletnih dneh pri temeljitnem čiščenju stanovanja pregledali tudi podstrešno navlako? Gotovo je med njo najmanj polovico take šare, ki je ne boste nikoli več potrebovali. Gotovo je toliko društev, ki zbiraajo ta-

ke reči. Rdeči križ, razne pomožne akcije in druga društva bi z veseljem poslala svoje ljudi po take predmete. Stara obleka, stari čevlji, stari kosi blaga, tudi morda kak kos pohištva ali posode — vse bo prišlo siromašnim ljudem prav. Vaše podstrešje bo ličnejše in varnejše, pridobili pa boste tudi prostor za tiste stvari, ki jih hočete ohraniti, pa so vam v stanovanju odveč.

ODPRAVA NAPAK V HIGIENSKO TEHNIČNI SLUŽBI

V teku zadnjih let je tekstilna tovarna Prebold začela temeljito odpravljati vse pomanjkljivosti v higiensko tehnični službi. Zastareli strojni pogon na transmisije in jermenice so zamenjali s posameznim pogonom. Tudi pri urejevanju sanitarnih naprav in garderob so bili doseženi lepi uspehi. Nova fluorescentna razsvetljava je že skoro v vseh oddelkih zamenjala staro, neprimerno razsvetljava. V oddelkih nameščajo tudi parketa tla, namesto dosedanjih betonskih in lesenih. V vseh teh preureditvah se kaže stremenje vodstva podjetja, da ustvari kolektivu čim udobnejše in lepše delovne pogoje, saj je znano, da okolje lahko pozitivno ali negativno vpliva na razpoloženje delavca.

REVIZIJA GLAVNE ZADR. ZVEZE LRS V CELJU sprejme REVIZORJA

V pošteb pridejo kandidati, ki imajo potrebno prakso za samostojno delo v finančni stroki.

Plačilni pogoji: Osnovna plača po določbi o plačah uslužbencev zadrudnih zvez (enako kot za državne uslužbenke), dopolnilna plača in revizorski dodatek do 4000 d.n., plačilo nadur in dnevnice po Uredbi.

Pismene ponudbe z življenjepisom s pejsama Glavna zadrudna zveza LRS, Revizija v Celju, Cankarjeva 111.

Dve prikupni obleki za vroče poletne dni

Gradbišče Ljudskega kopališča rabi nujno deset zidarjev

Gradbena vna na gradilišču Ljudskega kopališča je še vedno na dostojni višini. Kljub dušici vročini delo teče dalje po točno določenem planu. Dovoz materiala ne predstavlja za gradbišče več nobenega problema, ker se podjetja vrstoma odzivajo s svojimi kamioni in čisto izpolnjujejo zadane obveznosti. Doslej je bilo dovoženega že preko 4000 m³ zasipnega materiala, kakih 1000 m³ pa ga bodo še potrebovali. Gradbeni odbor pričakuje nadaljnje naklonjenosti še od podjetij »Elektro« Celje in Cinkarne, »Zitarja«, »Mleka«, »Metke« in Bolnišnice, ki so odslej najbolj izdatno priskočili na pomoč. Posebej pa je gradbišče hvaležno vsem poštvalnim šoferjem najrazličnejših podjetij, ki neumorno, hitro in vestno dovajajo zasipni material. Posebno prizadevni so šoferji zgoraj omenjenih podjetij ter šoferji Prevoznikstva, Uprave za ceste OLO ter Uprave za ceste LRS Celje. Tov. Strmšek Maks od podjetja »Mleko« je sam napravil s prevozi 36 neplačanih ur. Zelo prizadeven je tudi šofer Opekarnice Ljubecna, ki sproti vozi odpadni material.

Od delovnih kolektivov so se v zadnjem času najbolj izkazali »Kovino-tehna« in TNZ Celje. »Kovino-tehna« je poslala celoten delovni kolektiv (56 ljudi) na gradbišče in vsak od njih je opravil po 4 ure prostovoljnega dela. Prav tako so prišli na gradbišče tudi vsi uslužbenci. Trenutno je gradbišče v zadregi glede zidarjev, ki jih pri pospešenem delu pri TNZ (35 ljudi) in delali v dveh izmenah po 4 ure.

bazenu občutno primanjkuje. Potrebovali bi nujno vsaj 10 dobrih zidarjev. Gradbena podjetja »Graditelj«, »Stavbenik« in »Savinar« so se obvezala, da jih bodo dala gradbišču na razpolago, vendar je doslej samo »Stavbenik« poslal

enega zidarskega delavca na gradbišče. Če bi omenjena gradbena podjetja dala na razpolago vsaj po 3 zidarje, bi bil problem rešen. Gradbišče od njih pričakuje, da bodo obvezo izpolnili.

Istovrstno za bazenom te dni pospešeno gradijo tudi garderobe ter prizidek za stanovanje kopalnega mojstra.

Zdi se nam umestno, da Celjanom, ki gradnjo Ljudskega kopališča spremljajo z velikim zanimanjem, predstavimo tudi ljudi, ki poleg marljivih prostovoljcev in pomoči podjetij vlagajo ves svoj trud in organizacijske sposobnosti, da bomo Celjani dobili lepo in moderno kopališče. Tovariš Jaka Žen, ki je v svojih službenih poslih tako zaposlen, vedno najde čas, da kot predsednik gradbenega odbora živo spremlja gradnjo. Njegove hitre in uspešne intervencije na pristojnih mestih gradbišču mnogo pripomorejo, da premaga marsikatero težkočo, bodisi v pogledu organizacije dela ali pa nabavi gradbenega materiala. Nič manj se ne zalaga tudi tov. ing. Vrečar, ki odgovarja za nabavo materiala. Tovariš Venčeslav Jeras s svojimi izrednimi organizacijskimi sposobnostmi skrbi za gradnjo samo in je dnevno v povezavi z gradbiščem. Požrtvovalni tov. Rudi Peperko je na gradbišču od jutra do pozne noči in kot šef gradbišča spremlja celotno delo. Zelo vestno požrtvovalno opravlja svojo dolžnost kot tajnik gradbenega odbora tov. Rado Ložar, direktor Slovenija-Les. Ne smemo pa pozabiti tudi ing. Zorana Bošnjaka, ki kot šef gradbenih del kopališča prebije pretežni del dneva na gradbišču. Uspešno pomoč najde gradbišče tudi v tovarišu Rupretu (tajniku sekcije za gradnjo) in tovarišu Kincijanu, šefu gradbišča št. 1.

Imena teh požrtvovalnih ljudi bodo v spominih na gradnjo ljudskega kopališča ostala neizbrisna.

Na obisku pri obveznikih predvojaške vzgoje v Žalcu

Ob Savinji blizu Žalca tabore tri čete obveznikov predvojaške vzgoje odreda »Miloš Zidanšek« iz Sentjurske občine. Fantje so prišli iz Dramelj, Ponikve, Sentjurja in Kozjanskega. V obliki podkve so si postavili 76 šotorov.

Dnevni red je zelo pester. Ob petih vstajanju, urejanje postelje, umivanje, jutranja telovadba in čiščenje taboriščnega prostora. Po zajtrku so od sedmih do pol dvanajstih vojaške vaje iz topografije, inženirije, pouka streljanja itd.

Po kosilu je opoldanski počitek. Od štirih do šestih imata dve četi predavanje, ena pa gre na izlet. Predavatelj so politični in prosvetni delavci iz Sentjurja. Obvezniki se na predavanjih seznanjajo z zgodovino NOB, našo na-

cionalno politiko, ureditvijo ljudske oblasti, s civilno zaščito in protipožarno službo. Komandirji se medtem pripravljajo za naslednji dan.

Tov. Kos, komandant odreda in vodja taborjenja, je s vojimi fanti zelo zadovoljen, čeprav se od njih zahteva strog red in disciplina. Vsako jutro je zdravniški pregled. Hrana je zelo okusna in visokokalorična. Veliko pozornost posvečajo čistoči.

»Kako pa izkoristite prosti čas?«
»Fantje igrajo šah, nogomet, odbojko, streljajo z zračno puško, najraje pa se kopajo v Savinji, kjer imajo lepo

priložnost, da se nauče plavati. Hodimo v kino, ogledali smo si pa tudi Hmeljarski inštitut v Žalcu. Namravamo iti še v Keramično tovarno Ljuboje, rudnik Zabukovce in Tekstilno tovarno Sempeter.«

Tov. Kos je pripomnil, da je komandni kader dober, pa tudi šentjurska občina jim zelo pomaga.

Fantje so odredu predvojaške vzgoje Žalec napovedali tekmovalstvo v nogometu, streljanju in odbojki. Pridno se vadijo in upajo na uspeh.

L. M.

Iz Slovenskih Konjic

Vajenci, ki obiskujejo šolo učencev v gospodarstvu, so priredili razstavo svojih izdelkov. Razstavljali so lesne, kovinske, krojaške in čevljarke izdelke.

V okolici Slov. Konjic so že pričeli z žetvijo. Letina ne bo ravno najboljša, ker je toča pridelku precej škodovala. Tudi pridelek sena je slab. Kmetovalci upajo, da bo dala otava boljši donos.

Otroci konjiških šol bodo tudi letos odšli taborit na morje in v planine. Za 35 otrok bo poskrbela Zveza borcev. Odšli bodo na morje in v kraje, kjer so bile večje partizanske borbe.

Koloradski hrošč je menda letos napravil »rekodni napad«. Malokje se še najde neokužena njiva, pa četudi leži v najvišjih pohorskih legah. Kmetovalci uničujejo škodljivca z vsemi znanimi sredstvi, vendar zatiralno akcijo precej ovirajo posamezni neresni kmetovalci.

ZAZIDALNE OKOLIŠE RAZŠIRJAJO

V Rogaški Slatini se je pokazala velika potreba po razširitvi zazidalnih okolišev na kompleks za približno 20 individualnih hiš, predvsem za delavce in nameščence Steklarne. Za razširitev je predviden kompleks zemljišča splošnega ljudskega premoženja, ki se nahaja severno od gimnazije. Ker bi bila gradnja zaradi velike stanovanjske stiske nujna, so načrte že naročili pri celjskem Projektivnem biroju. Podloge s planizirani se te dni že dokončujejo pri Geodetskem zavodu v Ljubljani. Delo bo opravljeno v rekordnem času, ker so se poslužili aero fotoposnetkov in dodatnega snemanja.

Predvideni kompleks za zazidavo stoji izven središča Rogaške Slatine.

IZ ŠMARTNEGA OB PAKI

Preteklo nedeljo je gostovala igralska skupina Svobode iz Prebolca z igro: Via mala, Žal, da si zaradi neprimerne ure te igre ni ogledalo več ljudi. Predstava je bila vredna ogleda.

V soboto zvečer pa bodo podali domači igralci »Dekle iz Trente«. Ta predstava bo ocenjena od posebne komisije, kajti vključena je v II. Saleški festival. Upamo, da se bodo igralci postavili tako, kot so se prvokrat.

Kmetovalci prav pridno okopavajo krompir in koruzo, košnja pa bo že skoraj pri kraju. Ker se je letos koloradski hrošč pojavil v veliki množini, ga sedaj kmetovalci množično uničujejo. Kmetijska zadruga je v ta namen nabavila šest zapraševalcev, ki so sedaj stalno v uporabi.

Kronika nesreč

Dveletna Jožica Marš iz Sentvida pri Grobelnem je dobila močne opekline po telesu, ker se je polila z vrelo vodo.

V Lisičnem pri Pilštanju je udarila strela in poškodovala posestnico Marijo Zagoršek. Zdravi se v celjski bolnišnici.

Leopoldina Novak iz Lisc je padla in si zlomila nogo.

Na travniku državnega posestva Slom pri Ponikvi se je pri košnji delavec Branko Škornik s koso močno vrezal v stopalo leve noge.

Upokojenec Franca Mutca iz Levca je na cesti podrl osebni avto in mu prizadel poškodbe po telesu.

Tudi Tilko Sumrak je na Dobravi podrl avto. Poškodovana je bila po telesu.

Pri prometni nesreči si je zlomil nogo Ivan Leben iz Lave.

V Brezu pri Mozirju se je pri tepežu poškodoval na glavi Adam Stekl.

Z motorjem je padla Jožica Brlež iz Rogaške Slatine. Poškodovala se je na glavi in nogah.

Stevto Todorovič iz Sentvida pri Grobelnem se je pri padcu poškodoval na glavi.

Govori se, da bodo zaradi trdovratnosti škodljivca kmetje sadili krompir same še za domače potrebe.

Pred kratkim so se predstavniki kmetijskih zadrug iz Zreč, Vitanja, Pohorja in Oplotnice sestali pri pastirski koči pod Rogljo, da bi se pogovorili o nadaljnji uporabi te postojanke, ki so jo za pastirske potrebe zgradili s skupnimi sredstvi. Tudi planincem in obiskovalcem Pohorja bo prav prišla, saj leži na lepem kraju nedaleč od razglednega stolpa na Roglji, ki ga je lansko leto zgradilo PD Konjice.

ZIVINOREJA V ZGORNJI SAVINJSKI DOLINI

Glavna naloga kmetijskih zadrug Ljubno, Luče in Solčava je pospeševanje živinoreje. V ta namen so zadruga v zadnjih letih investirale že več milijonov dinarjev, predvsem za ureditev pašnikov. Na tem področju je preko 500 ha pašniških površin, vendar je pretežna večina še neuporabna in bodo potrebna velika sredstva za ureditev.

Ena največjih ovir za razvoj je pomanjkanje razmejitev med pašniškimi in gozdnimi površinami, kar je tudi predmet nepotrebnih sporov med predstavniki zadrug in logarji GG — Nazarje. Zadnji čas je že, da se pristojni organi bolj pobrigajo za koristi pašništva in omogočijo zadrugam v Zg. Savinjski dolini izpolnjevanje svojih načrtov.

-ko

TUDI BENCINSKO ČRPALKO HOČEJO IMETI

V šmarnski občini zelo pogrešajo bencinske črpalke, saj so v tem pogledu vezani na oddaljeno Rogaško Slatino ali pa na Celje. Zato so se odločili graditi lastno bencinsko črpalko, kateri so te dni po navodilih strokovne komisije iz Celja določili mesto. Stala bo v tistem zazidalnem okolišu, ki je predviden za šmarnsko domačo industrijo (Tekstilna tovarna, mlekarina, Remont Šmarje in Uprava za ceste). Prostor bo ograjen z varstvenim pasom. Projektivni biro Celje bo v kratkem izdelal načrte.

SMARTNO OB PAKI

Kmetijska zadruga Smartno ob Paki zelo skrbi za izobrazbo svojih članov. Zato je organizirala vrsto ekskurzij: mladinci so si ogledali vinogradniško posestvo Virštanj in obiskali Titov rojstni kraj, zadrugnice so bile na kmetijskem posvetu v Konjicah, v veterinarski bolnišnici v Celju in v veterinski šoli v Medlogu, zadrugniki pa so obiskali semenogojno postajo v Staršah na Dravskem polju, Tovarno poljedelskih strojev v Mariboru, vinarsko zadrugo, Dolinsko posestvo v Kamnici pri Mariboru in Mariborski otok. Ekskurzije so bile zelo zanimive.

Učenci višjih razredov osemletke so po zaključku pouka pomagali hmeljarjem pri uničevanju divjega hmelja v Podgori, Rečici ob Paki in Slatinah. Posebno v zadnji vasi so v veliko zadovoljstvo tamkajšnjih hmeljarjev imeli velike uspehe.

V preteklem šolskem letu so se učenci zelo zanimali za mladinski tisk. Naročeni so bili na 80 Pionirskih listov, 103 Pionirje in 99 Cicibanov, kar je za 32 več kot je vseh učencev na šoli. Dobili so še 49 knjig iz zbirke »Čebelica« in »Sinji galeb«. Za vse to so izdali 78.485 din.

Tekmovalci TVD Partizan so na festivalu telesne kulture v Ljubljani dosegli lep uspeh. Trije mladinci so v B skupini namiznega tenisa postali prvaki partizanskih društev, prav kot dvojica Brajdič-Goričnik, pri mladinskah posameznih pa Rakunova. Vsi so iz Rečice ob Paki. Cestitamo!

Mater s 14 dni starim otrokom so postavili na cesto

Naslov je sicer kričec, vendar ga bomo na začetku omilili s pripombo, da je priložno izseljena (pa tudi priložno vseljena) družina Angele Gučan na hitre in uspešne intervencije oddelka za zaščito matere in otroka še isti dan zasedla svoje

je takoj povedal, da bo milo za drago tudi »Tkanina« izvedla priložno izselitev njene družine. Pri tem mu seveda ni bilo mar solz nesrečne matere, ki je v tako skromno, mračno in vlažno sobico stisnila svoje neboljlene otročice. V soboto

Ta žalostni prizor je posledica samovolje

skromno stanovanje, ki ga je morala po zapovedi direktorja »Tkanine« izprazniti.

Družina delavca Gučan, ki je zaposlen pri kombinatu »Savinja«, je do nedavnega stanovala v Selcah pri sorodnikih, kjer se je v dveh sobah stiskalo 13 ljudi. Že dolgo sta Gučanova prosila za dodelitev stanovanja, toda vse prošnje so bile brezuspešne. Ko je pred kratkim Gučanova rodila tretjega otroka, je postalo tesno stanovanje za obe družini obupno. Povsem razumljivo je, da sta zakonca s tremi majhnimi otroki prežala na vsako priliko, kje bi staknili vsaj zasilno stanovanje. Slučajno sta zvedela za izpraznjeno sobo v stari hiši, katere lastnik je trgovsko podjetje »Tkanina«. Sila ju je gnala, da sta se vselila protizakonito, brez vednosti in odobritve direktorja »Tkanine«.

Človek, ki zama zama na vrata stanovanjske komisije toliko časa bo to zgodbo do tu kar razumel. Težko pa človek razume drugi del zgodbe, da je vodstvo trgovskega podjetja »Tkanine« na tako nečloveški način izvajalo konsekvence prisilne vselitve. Nesrečna mati se je zavedala, da ni ravnala prav, pa se je šla takoj naslednji dan po priložni vselitvi direktorju »Tkanine« opravičiti in mu hotela razložiti obupno stanje. Direktor je sploh ni hotel poslušati in ji

dopolodne je bila grožnja tudi dejansko uresničena. Delavci Tkanine so prišli in po nalogu direktorja izpraznili stanovanje, postavili pohištvo in košaro z dojenčkom pred vrata. Nezaščitena mati je pograbila vse tri otroke in se podala na urad za zaščito matere in otroka. Intervencije so bile nagle in mati se je še isti dan vrnila v izpraznjeno sobo.

Četudi je primer zasilen urejen, smo ga navedli samo zaradi tega, da prikazemo brezvestnost nekaterih ljudi, ki v svojih lepih stanovanjih stiske malega človeka ne morejo razumeti. K priložni izselitvi je precej pripomogla tudi stranka Škerjančeva, ki je selitev pospešila in ubogi materi takoj ob vselitvi povedala, da ne bo trpela, da bi se pod njenim oknom sušile plenice njenega dojenčka. Obzirna Gučanova si plenice res ne upa razobesiti na zraku in jih v tej zatohli vročini razobeša v tesni sobici na ograji otroške postelje.

V KOMPOLAH BODO DOGRADILI STANOVANJA ZA UČITELJE

Svet za šolstvo je dal Obč. LO predlog za najem posojila v znesku 6.300.000 din za gradnjo učiteljskih stanovanj v Kompolah. Z ozirom na nujno potrebo je ljudski odbor predlog odobril in bodo v gradnjo (dozidek na šoli) v kratkem pričeli.

GOSTINSKO PODJETJE »POLULE« SMARTNO OB PAKI

Ker na Polulah ni pogojev, da bi nadalje obratovala gostinska podjetja, ki so več ali manj le izgrajevala delavsko samoupravljanje, je po sklepu ljudskega odbora gostišče »Polule« s 30. junijem nehalo poslovati. Da pa bi zadostili gostinskim potrebam v tem predelu, bo odsele gostilna »Pri Korošču« postala samostojno gostišče.

CENE NA CELJSKEM TRGU V TEM TEDNU

Cene v oklepaju veljajo za privatni sektor

Krompir novi 50—58 (—), čebula 45—50 (—), česen 100 (100), fižol vis. 80 (—), fižol niz. 56 (50), fižol stroč. 110—120 (—), grah str. 70 (60—70), solata 15 (20), spinaca — (50), cvetača 50—70 (50—70), zelje gl. 25—26 (25—30), pesa 40 (50—60), ohrovti 40 (40—50), peteržil 100 (100), korenček 70—80 (60—100), koleraba 30 (30—40), radič — (80), kumare 100 (—), suho sadje — (100—120), slive suhe 320 (—), rozine 340 (—), marmelade 100 (—), orašidi 350 (—), orehi celi 220 (—), orehi luščeni 700 (—), mleko — (52), skuta — (140), smetana — (200), maslo — (450—560), sir trdi — (570), jajca 14 (14—17), kokiš — (400—400), piščanci — (200—220), zajci — (50—250), ribe — (130), med — (400), črešnje 60 (60—70), jagode — (160), merelice 50—150 (—), borovnice — (60—90), ribezl — (90), kosmači — (100—150), bruske 70 (—), paradižnik 100 (—), paprika 200—220 (—), fige sveže 90 (—).

Gibanje prebivalstva

V času od 22. do 30. junija 1957 je bilo v Celju rojenih: 25 dečkov in 34 deklic.

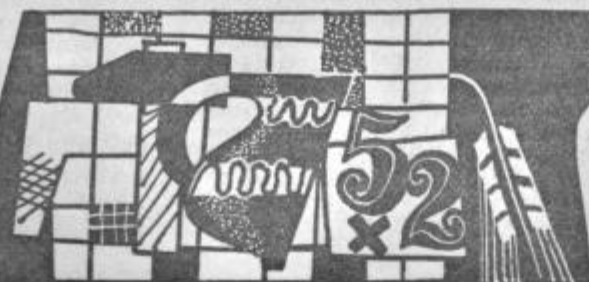
Poročili so se:

Anton Verbovšek, mizar, pomočnik in Zofija Vidic, strojna pletilja, oba iz Celja. Stanko Lazar, kvalificirani delavec in Margareta Vitanc, delavka, oba iz Smetarja. Stanislav Sekoranj, delavec iz Bukovjaka in Erika Lehen, elektrovarilka iz Celja. Milan Einsidler, šofer in Ivana Valentinič, nameščenska, oba iz Trnovelj. Ivan Rojnik, trgovski pomočnik iz Šmarjete in Danijela Mirnik, delavka iz Celja. Stefan Kolar, strojni tehnik in Antonija Krolfič, administratorka, oba iz Celja. Franc Čarlič, uslužbenec L.M. in Marija Jošt, tovar. delavka, oba iz Celja. Alojz Marinek, strojni tehnik in Ivana Spehar, administratorka, oba iz Celja. Stanislav Zarnan, delavec in Ivanka Berlinger, modistinja, oba iz Celja.

Umrli:

Antonia Veptek, upokojenka iz Arje vasi, stara 79 let. Branka Očepek, otrok iz Jablane, stara 6 mesecev. Viktor Cesar, otrok iz Mozirja, star 2 leti. Vincenc Sattler, upokojenec iz Gorenja, star 67 let. Terezija Jezernik, gospodinja iz Celja, stara 75 let. Drago Piličar, delavec iz Vol. Pirešice, star 38 let. Jože Ravnan, kovač iz Dobrave, star 44 let. Breda Robič, otrok iz Skofje vasi, stara 1 dan. Vida Marš, otrok iz Sentvida, stara 4 leta. Nina Pokorn, upokojenka iz Zreč, stara 99 let.

CELJE 1957

RAZSTAVE: industrije, kmetijstva, obrti, šolstva, zdravstva, ljudske tehnike, trgovine, kulturne, športne in zabavne prireditve.

24. avgusta
4. septembra

SPORT

Celjska mladina na festivalu ...

(Nadaljevanje s 1. strani)

Ekipo ZSD Celje, med kegljači najboljše celjske predstavnike iz Betona, nadvse močan vtis pa so napravili v svojih svetlomodrih oblačilih številni zastopniki celjskega AERO kluba, Morda je bilo v tej veliki reki tisočev in tisočev športnikov, telovadcev, gasilcev, planincev, tabornikov in drugih še več predstavnikov iz našega mesta in okraja. Mimogrede, da ne bo zamere, v zelo močni ekipi slovenskih sabljačev, ki so z orožjem v rokah in lepih oblačilih defilirali po ulicah, sem srečal tudi celjske obraze, sabljače Kladivarja! Upam, da sem omenil le organizacije, ki so na ta festival in parado, poslale najmočnejša zastopstva.

Na festivalskih prireditvah je sodelovala tudi mladina iz celjskega okraja. Brez dvoma moramo predvsem omeniti ogromno število pripadnikov Partizana — blizu 5.000 — ki so v nedeljo prispevali svoj delež k sijajnemu uspehu mladinskega festivala. Ni prostora za podrobno razčlenitev in analizo programa. Pisemo lahko le v superlativih o vsem, kar smo tega dne videli na velikem stadionu ob Titovi cesti. V vmesnih točkah so nastopali tudi celjski atleti in atletinje Kladivarja, od katerih je Ljorger Stanko v teku na 100 m dosegel z izenačenjem državnega rekorda 10,5 brez dvoma največji uspeh. Človeku je kar toplo pri sreči, ko v polni areni gledalcev (okrog 20.000!), opazuje zmage celjskih atletov — Ljorgerja na 100 m, Cajhna na 400 m s 56,8 (Kopitar M. je bil drugi), dvojni zmagi Vipotnika in Vazice na 1000 m, štetoletni 4x200 m itd. Ker smo že pri celjskih atletih in atletinjah moramo omeniti še njihov levi delež pri zmagi moške ekipe nad reprezentanco Budimpešte in tesnem porazu ženske ekipe na prireditvi, ki je bila v četrtek na Odrednem stadionu. Ljorger je na 110 m ovire dosegel odlične čas 14,5, zmagal pa je tudi na 100 m, prispeval velik delež tudi zmagi na 4x100 m, med zmagovalci pri moških pa so bili še Vipotnik na 500 m, Kopitar J. v metu kopja (67,47 m) in Lesek v skoku ob palici. Odlično so se uveljavili tudi Golc Edi (drugi v disku), Zupančič

Igor, Brodnik v skoku v višino 1,60, Vazič Simo je v teku na 5.000 m s svojim sijajnim finišem in zmago spravil vse gledalce na noge! In ženske? Sikovec je zmagala na 200 m (25,51), Celestnikova je bila tretja v metu diska, isto mesto kljub odličnemu rezultatu 5,15 je imela Rečnikova v skoku v daljino, Pristovškova v metu kopja itd.

Na petkovih telovadnih akademijah, ki je bila na Taboru, so predvajali tudi 5 sestave avtorice iz celjskega okraja — tov. Kovačičeve, Zorkove in Trogarjeve. Po časopisnih vesteh so najbolj ugajale s svojo uvečbanostjo članice iz Mozirja, pa tudi po sestavi je gledalcem bila točka všeč. Na številnih tekmovalnih, ki so bila v teh dneh v Ljubljani za naslov republiških prvakov partizanske organizacije, je prav tako sodelovala precej tekmovalcev in tekmovalk iz našega okraja. Kako pestro športno življenje je razvito v partizanskih društvih smo lahko videli na teh tekmovalnih! Čeprav imamo na razpolago le rezultate najboljših, smo lahko zadovoljni, da med njimi najdemo tudi naše udeležence. To velja predvsem za kolesarje iz Gomilskih, kjer sta bila pri članih Lončar in Solinc zmagovalca, pa tudi kot moštvo so Gomilčani na prvem mestu! Odlično so se odrezali tudi igralci namiznega tenisa. Pri mladinkah je v B kategoriji zmagala Rakunova iz Smartnega ob Paki, pri mladincih v dvojicah pa tov. Brejdič iz Gorjank iz Smartnega ob Paki. V odbojki so članice iz Petrovč bile zmagovalke, vendar jim je vodstvo tekmovalca naknadno odvzelo ta priborjen naslov, ker niso imele v legitimacijah potrdila o zdravniškem pregledu ... Dobra šola za v bodoče!

V partizanskem mnogoboju najdemo pri mladincih med zmagovalci Pantner Marjana iz Polul in to v IV. razredu, ekipa Zalca v III. razredu pa je dosegla 2. mesto. Pri mladinkah najdemo med zmagovalci v III. razredu Lahova iz Soštanja. Tudi v mnogoboju v vajah na orodju najdemo naše predstavnike na vidnih mestih. Pri članih je v zahtevnem II. razredu mladi Kovač iz Gaberja drugi, pri članih III. razred je bila zmagovalka Korčotova iz Mozirja, pri mladincih pa je vrsta Celje — mesto v III. razredu dosegla 2. mesto, v zahtevnejšem II. razredu pa vrsta Celje — Gaberje prvakstvo 2. mesto, med posamezniki pa Primožič iz Gaberja drugo mesto. To je vsekakor dobra afirmacija naših telovadcev in telovadk na republiških tekmovalnih, ki nam kaže, da se v raznih športnih vrstah vedno bolj približujemo najboljšim v Sloveniji.

NOGOMET

Mladina Olimpa na četrtem mestu

Celje je bilo prizorišče finala nogometnega prvenstva Slovenije, kajpada za mladince, ker ostala moštva nastopajo v ligaskem tekmovalstvu, kjer se v neposrednih srečanjih podelijo odgo-varjači naslov. Odveč bi bilo komentirati nastope vseh sodelujočih ekip. Morda velja le

imeti dovolj izkušenj. Predstavili so se kot borbeno moštvo in so s svojim orožjem skorajda spravili ob tla Rudarja iz Trbovelj (3:3). Zadržek je bil za Celjane usoden, saj so podlegli Odredu kar z 0:1! Zadnji dan turnirja so mladi Olimpovci podlegli Ljubljani z 0:4 (0:1) in se

Kaj je potrebno za izboljšanje turizma v Logarski dolini

Kdor si še ni ogledal lepe in romantične Gornje Savinjske doline z zaključkom v Logarski dolini, naj to stori v letošnji turistični sezoni. Sicer so danes še precej neurejene prometne zveze v te kraje, upamo pa, da bo ta problem spričo tolikšnih

romantične Gornje Savinjske doline z zaključkom v Logarski dolini, naj to stori v letošnji turistični sezoni. Sicer so danes še precej neurejene prometne zveze v te kraje, upamo pa, da bo ta problem spričo tolikšnih

Potniki se do Mozirja nekako še kar dobro počuti, če se vozi z udobnim avtobusom. Na prvo oviro pa naleti šofer že v Spodnji Rečici, pri hiši »na Grobljah«, katera s svojim ogliom in streho takorekoč zapira in ogroža še tisti ozek del ceste, ki se v ostrem ovinku vije mimo hiše, katere nesrečni vogal je že tolikokrat »gor plačal«. Na vsej cesti, ki se vije kot kača skozi prijazne vase do Ljubnega, pa se sprašujejo ljudje od stroke, zakaj mora biti ta cesta speljana prav mimo vsake hiše in pod vsakim kozolcem in je le preveč teh nemogočih ovinkov ter tisoč možnosti več za prometne nesreče.

Prava muka za šoferje pa se začne šele ob vходу skozi dvojna »vežna vrata« v Ljubnem, kjer mora biti vozač pri volanu res v polni kondiciji, da izvozi tu skozi brez posledic. Dalje se cesta zožuje in rahlo vzpenja. Tako prispemo do Luč, kjer so doma zelo veseli in gostoljubni ljudje. Cesta do tega privlačnega kraja bi bila še kar dobra, če bi razširili gotove odseke in jo malo bolj vzdrževali. Tudi tukaj moramo skozi tako imenovana »vežna vrata«, katera so še ožja od ljubenskih. Skozi to ožino, ki ni dosti milimetrov širša, kot je srednje velik avtobus, se mora šofer s svojim vozilom z akrobatsko spretnostjo prebijati skozi zelo nerodne ovinke. Naprej se vozimo po zelo zoženi cesti — na levi strani je bistra Savinja, nasproti pa skalne stene in vmes le redka izogibalšča. Šofer mora imeti do kraja napete živce, ko vozi po tej ozki cesti (na vsaki strani vozila je morda komaj nekaj prstov prostora). V primeru srečanja, nazaj ne more, ker nima kje obrniti. Tada se šele začnejo težave, ker nekdo mora manevrirati nazaj do izogibalšča. Velikokrat se ob takih prilikah vname prepir med šoferji, kjer pa vedno sodelujejo tudi potniki obeh prizadetih vozil. Precej kritike in razburjanja je zaradi zamud, dostikrat pa mora posredovati tudi Ljudska milica. Vse to pa naletava le na gluha ušesa na pristojnih mestih. Kaznovan je navadno le šofer, cesta pa — ki je pravzaprav glavni krivec pri raznih praskah in nesrečah — se zaradi tega ni prav nič razširila.

Tako se pripeljemo mimo Rogovčica v Solčavo in naprej skozi nevarno sotesko (kjer se ruši škale) v Logarsko dolino — in tam, če si kdo, si menda prvi polovico oddahne šofer (res samo polovico, saj ga čaka še vožnja nazaj).

Opazja se, da se v te kraje pripelje vedno manj večjih avtobusov, ki pripeljejo največ oddiha železnih izletnikov. S tem so obično prizadeti domačini, ki jim turizem pomeni edini vir dohodkov v tem pasivnem predelu.

Pri vsej tej naporni vožnji pa se mnogi šoferji še ne zavedajo največje nevarnosti, ki jim preti pri prevozu preko številnih lesenih mostov (preko 40 jih je), ki so pravzaprav le provizoriji za izhod v silo in so že davno odslužili svojemu namenu. Skoro polovico sem si jih ogledal tudi »od spodaj« in dvomim celo v tiste prometne znake, ki dovoljujejo celo najnižjo nosilnost — 3 do 4 tone. Ne bi bil rad znanlec nesreče, ki pa je neizbežna, če se tu ne bo nemudoma nekaj ukrenilo. Kriv pa bo seveda spet šofer, če se mu bo vdrl slab most. Predstavljajmo si, da se to zgodi sredi sezone in bo ves ta kraj odrezan od sveta, dokler se most ne popravi.

Vemo, da so za novo cesto in mostove potrebna denarna sredstva, ki jih pri nas primanjkuje. Ne razumem pa, da ne bi mogli pri nas najti toliko sredstev, da bi razširili v teh krajih vsaj najbolj ozka grla in popravili nekaj mostov, ki dejansko zelo ogrožajo avtomobilski promet. Pa tudi turizem v teh krajih tako dolgo ne bo prišel do razmaha, dokler se ta edina življenjska žila ne uredi vsaj tako, kot so to uredili že zdavnaj drugod. Prepričan sem, da bodo pri razširitvi ceste od Ljubnega do Logarske doline prišli na pomoč tudi vsi domačini in tukašnje krajevne oblasti — s sredstvi in z delom, samo pristojni forum bi moral dati pobudo ali ukaz. Vsako leto pride po več strokovnih komisij v ta konec, ki merijo in gledajo te ožine in nevarnosti — objubljeno je bilo mnogo, storjenega pa nič.

Res ne bi smeli čakati, da pride v teh krajih do hujše prometne nesreče in potem valiti krivdo samo na šoferje, katerih opomini se že dolgo razlegajo kot »glas vpijočega v puščavi«. Zato pozivam vse prizadete, ki imajo z varnostjo cestnega prometa kaj opraviti, da od-

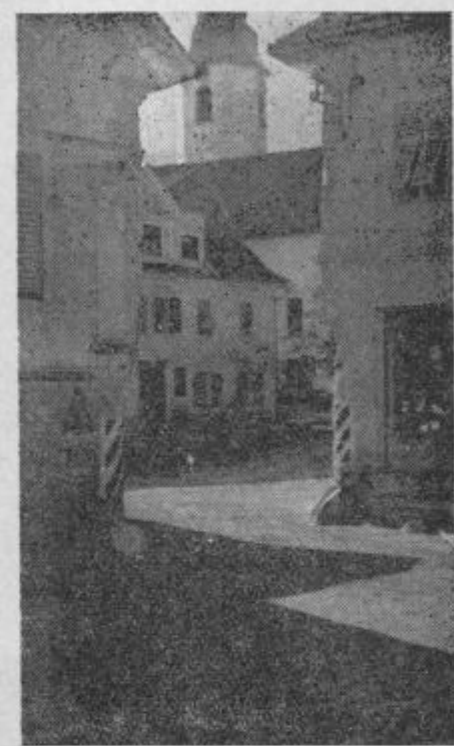
stranijo vse te nevarnosti, da se bo promet v te kraje nemoteno in varno razvijal.

Za zaključek naj dodam še tole: ko sem se lani mudil v Münchenu s skupino šoferjev na ekskurzijskem potovanju, me je v nekem turističnem biroju tujec zaprosil za informacije o naših turističnih krajih, češ da turistični urad o tem ne ve dosti. Bil je to vodja skupine turistov, ki so se odpravljali v Jugoslavijo na oddih. Seveda sem mu rad ustregel. Med prvim mu omenim krasno izletniško točko v Logarski dolini. Tujec izvleče Turistični priročnik z naslovom Slovenija—Jugoslavija, izdano od Turistične zveze Slovenije, leta 1955. Z veseljem mu k vsem slikam pripovedujem o naših krajih in skoraj osuplo utihnem, ko zagledam neko čudno sliko, ki naj bi predstavljala Logarsko dolino. Slika ni prav za prav predstavljala nič teh znanih lepov in bi jo lahko zamenjal s katerikoli najmanj privlačnim gorovjem. Komaj sem se premagal, ko sem v priročniku zagledal turistični zemljevid Slovenije, ki označuje skoro vse znamenitosti turističnih krajev, ceste, reke in železnice, le da o cesti ali o Logarski dolini ni nakazana niti smer, kaj šele ime. Prekrižana žaga in sekira ter kup hlobov je edina oznaka za celo Zadrebko in gornjo Savinjsko dolino, seveda brez vsakega imena kraja, razen mesta Celja.

Tu bi rad zastavil nekaj vprašanj »prizadetim«, ki so tak priročnik poslali preko naše meje v širni svet kar v 50.000 izvodih. Ali so to storili iz neznanja, iz površnosti ali namernega omalovaževanja naravnih lepov Logarske doline, ki je po lepoti enaka — ali pa še lepša od Gorenjske, ki je v omenjenem priročniku prikazana skoro v detajlu? Po mojem je to grobo zapostavljanje našega najlepšega turističnega kraja. S tem sla-

bim obveščanjem tujih turistov pa je prizadejana tudi velika škoda našemu prebivalstvu in turistično gostinskemu podjetjem. S takim načinom turistične propagande ne moremo biti zadovoljni, najmanj pa prizadeti Gornjesavinjanci, ki se upravičeno zgražajo nad takim početjem. Zato bi se v imenu prizadetih obrnil na Opleševalno in turistično društvo Celje, naj v bodoče spremlja — in če le mogoče, tudi sodeluje pri izdajanju vseh turističnih ilustracij ter druge propagande za pospeševanje turizma pri nas.

K. P.

»Vežna vrata« v Ljubnem

OBJAVE in OGLASI

KMETIJSKO GOSPODARSTVO SLOM PONIKVA

prodaja razne manjše kmetijske stroje: vprežno kosilnico, mlatišnico, bencinski motor itd.

Vsi stroji so v dobrem stanju in jih podjetje prodaja po ugodni ceni. Na ogled so vsak dan.

ISCIMO POVERJENIKE

za pridobivanje naročnikov na revijo »Progress« in »Maneken«. Zaslugek dober. Delo je primerno za študente, upokojence, gospodinjice in za osebe raznih poklicev, ki imajo veselje do komercialnih poslov.

Osebe ali pisarne ponudbe na: Uprava revije »Progress«, Ljubljana, Titova c. 50

USTANOVNI OBČNI ZBOR VODNE SKUPNOSTI

(Popravek)

V zvezi z vabilom na ustanovni občni zbor Vodne skupnosti porečja Savinje obveščamo vse zainteresirane, da bo OBČNI ZBOR v sredo, dne 10. julija 1957 točno ob 10. uri v Zadržni dvorani OZZ Celje — Cankarjeva 1 in ne v Zadržnem domu na Babnem.

Komisija za štipendije pri občinskem ljudskem odboru Laško razpisuje za šolsko leto 1957-58 5 štipendij, in sicer: 4 za učiteljske 1 za šolo medicinskih sester. Reflektanti naj vložijo prošnje do 15. julija pri Komisiji za štipendije.

Občinski ljudski odbor Laško

LETNI DOPUST V ZGORNJI SAVINJSKI DOLINI

Letni dopust hoste preživeli lepo in poceni v Mozirju, Ljubnem, Gornjem gradu, Lučah in Logarski dolini. Cena pensionu že od 500 dinarjev dalje. Rezervacije in informacije pri turističnih društvih Mozirje, Ljubno, Gornji grad, Luče, Solčava, za Logarsko dolino pa v pisarni Planinskega društva Celje.

OBISCITE NASO ZDRAVILIŠČA

Obiščite naša zdravilišča Rogasko Slatino, Dobro in Laško. Primerne cene v hotelih in v privatnih sobah. Informacije in rezervacije za Dobro — Uprava zdravilišča, Rogasko Slatino — Turistični urad, Laško — Turistično društvo.

ISCIMO perico, ki vzame perilo na dom. Naslov v upravi lista. NUDIM hrano in stanovanje starejši popoldne zaposleni ženski, za pomoč v gospodinjstvu v dopoldanskih urah. Vprašati na upravi lista. VZAMEM kakršnokoli pisarniško honorarno delo v popoldanskih urah. Vprašati na upravi lista. PRODAM hrastovo kredenco veliko in lepo, primerna tudi za gostišče. Vprašati v Medlogu, nasproti Ropasa, šte. 54, prtiličje. PRODAM Puch 50 cm dobro ohranjen (starejši tip), ali zamenjam za možko kolo in radio (ali pisalni stroj). Vprašati »Mehanika«, Celje, Zidarska ulica 32. PRODAM zazidljivo parcelo z weekend hišico v Liscach. Vprašati: Intihar Matija, Celje, Mariborska 103. PRODAM spalnico, moderno masivno s tremi fotelji in mizo. Jelen, Celje, Mariborska 40/I. PRODAM komfortno enodružinsko hišo s sadnim vrtom v bližini bodočega bazena. Naslov v upravi lista. PRODAM železnjske tirnice. Naslov v upravi lista. Ozgle v DVOSEBNO stanovanje vseljivo v jeseni dam do 60.000 dinarjev. Naslov v upravi lista.

Dr. Završnik Františka, specialist za kožne in spolne bolezni, Copena ulica 6a (l. gimnazija), zopet redno ordinira od 13. do 14. ure.

Kino

KINO UNION, CELJE

Od 5. do 9. VII. 1957, »Sentjernejska noč«, francoski bajni film.

Od 10. do 14. VII. 1957, »Cirkus«, kitajski film

KINO METROPOL, CELJE

Od 5. do 7. VII. 1957, »Stotnik in njegov junak«, nemški film.

Od 8. do 11. VII. 1957, »Očka, mamica, služkinja in jaza«, francoski film.

Od 12. do 15. VII. 1957, »Zvezda Indijec«, angleški barvni film.

LETNI KINO, CELJE

Od 3. do 8. VII. 1957, »Zadnja želja«, brazilski film.

Od 9. do 11. VII. 1957, »Graf Monte Cristo«, I. del, francoski film.

Od 12. do 14. VII. 1957, »Graf Monte Cristo«, II. del, francoski film.

Razglas

Uprava za dohodke Občinskega ljudskega odbora v Žalcu

r a z g l a s a

na osnovi 33. člena Uredbe o dohodnini (Ur. list FLRJ št. 18-171/56), da je odmera dohodnine in občinske doklade kmečkim gospodarstvom za leto 1957 končana. Davčni razporedi bodo razgrnjeni na vpogled zavezanecem pri Upravi za dohodke občine Žalec, soba št. 19, od 8. do 18. julija 1957 dnevno od 8. do 12. ure.

Finis mladink ob nedavnem tekmovalstvu za »Memorial Ferda Skoka« v Celju

poudariti, da Celjani niso bili kaj preveč zadovoljni z nogometnim znanjem izbrancev in da so pred leti v sličnih nastopih videli že kvalitetnejši nogomet! Ali je temu kriv tekmovalni sistem, da mladina nazaduje? Našemu predstavniku Olimpu se je poznalo, da mu manjka težjih tekem z mladinskimi moštvi, saj igralci niso

tako znašli na zadnjem mestu v tabeli. Svetla točka celjskega predstavnika je bilo srečanje z Rudarjem, kjer so Celjani vodili že z 2:0, naka so gostje izenačili, v nadaljevanju igre pa je bil Olimp zopet v vodstvu s 3:2 in s skrajno pozitivnostjo so Rudarji zopet dosegli izenačenje.

ATLETIKA

LORGER IN LESEK — V MOSKVO

Celjska atleta Ljorger in Lesek sta postavljena od zveznega kapetana tov. Lenerta za kandidata ekipe, ki bo sodelovala na III. internacionalnih igrah »prijatelj mladine« v Moskvi od 29. VII. do 10. VIII. Vsi jugoslovanski kandidati se bodo od 10. julija pripravljali za ta nastop na celjskem stadionu. Tako hodo Celjani imeli pri liko priostvovati skozi daljše obdobje vabdi izbranih jugoslovanskih atletov.

Vazič Simo in Ljorger Stanko sta na internacionalnem mitingu v Beogradu dosegla dve pomembni zmagi. Ljorger Stanko je premagal Stojarova za dobre 3 metre razlike (kar mu doma ni uspelo), Vazič Simo pa je v odličnem teku na 1.500 m, v katerem je sodelovalo kar 5 državnih rekorderjev iz Evrope, med njimi pa tudi svetovni prvak, popravil slovenski rekord na tej progi na 3:47,4!

Lesek Roman in Naraks bosta ta teden nastopila kot člana mladinske državne reprezentance v Atenah v dvoboju proti Grkom. Naraks je moral za vstop v ekipo nastopiti na izbrancem tekmovalstvu v Beogradu, kjer je bil na 1500 m drugi s časom 4:02,0!

CELJSKI TEDNIK — IZDAJA OKRAJNI ODBOR SZDL V CELJU — UREJUJE UREDNIŠKI ODBOR — ODGOVORNI UREDNIK TONE MASLO — UREDNIŠTVO IN UPRAVA: CELJE, TITOV TRG 3 — POŠTNI PREDAL 123 — TEL. UREDNIŠTVA 24-23, UPRAVE IN OGLASNEGA ODDELKA 25-23 — TEKOČI RAČUN 620-305-T-1-266 PRI MESTNI HRANILNICI V CELJU — IZHAJA VSAK PETER — LETNA NAROČNINA 500 DIN, POLLETNA 250 DIN, ČETRTLETNA 125 DIN — ROKOPISOV NE VRAČAMO — TISK CELJSKA TISKARNA V CELJU

Glas dobrih ljudi

(Motiv iz Reke nad Preboldom)

Včasih se človeku zazdi, da tista prava, srčna dobrota ljudi izumira, da počasi izgineva in siha. Vsak le zase skrbi, na obrazih je ena sama resnost, pozdravi so tihi ali pa jih sploh ni; vse skupaj se vrti in vrti v čudnem vrtiljaku vsakdanjosti: »daj denar, dam robo, na robo, daj denar!«

Toda kako drugače je, ko se podaš med prebivalce reških planin! Ne le da zadiraš s polnimi pljuči čist planinski zrak, da slišiš iz temne globače romantično kлокotanje potoka, da se zgroziš pri pošastnih poteh hudournikov; ne samo to, tam gori se srečaš z vedrimi in dobriimi ljudmi, ki imajo na videz trd in koščen obraz, a iz njihovih src veje ena sama človeška dobrotna toplina.

»Kako se počutite, kako je vaše življenje v tem skritem in romantičnem kotičku?«

Premotrijo prišleka s prodornim in ostrim pogledom, kakor da ne zaupajo vsakomur svojih težav.

»No ja, živimo pa še kar dobro. Seveda, tako že ne, kakor živite vi, dolinci. Tam doli, v dolini, ste bogati, komodni ljudje.«

In ko jim zaupaš, da si le obrobni kočar, da si knap ali fabrikant, se na široko razgovorijo.

»Veš, dragi prijatelj, včasih nas pot zanese tudi v dolino. Lepa in bogata je. Stari očetje so nam pripovedovali, ko še v dolini ni bilo hmelja, so bili ljudje bolj srečni, popotnika so pod svojo streho radi sprejeli. Doli, v dolini je vse modernizirano, vse je mehanizirano, povsod pri vsaki večji kmetiji brni motor. Naša modernizirana mehanizacija pa so še vedno naši ukrovljeni hrbiti, na mesto radia poslušamo šumenje hudournikov, zamolklo bučanje gozdov, snežnih in drugih plazov.«

Potem jim glas utihne, oči se zarejo v širne planine in odorke strmo položeni hribi. Koliko boro, koliko košev, koliko trpljenja za bren košček vsakdanjega kruha! In vendar je na njihovih obrazih nekaj prešerno dobrodušnega.

Zdaj gradijo daljnove. Za nekaj milijonov dinarjev so njihove udarniške storitve! Po dolgi prošnji so tudi od žalske občine dobili milijon in šest sto tisoč. Toda veliko še bo prestanega truda, preden bo v reških hišah zasvetilo »sonce na spagi«. Njihova volja pa je trdna, njihove roke so voljne prijeti za najtrše delo, sedaj jim je potrebna

samo še finančna pomoč in uresničena jim bo tolikoletna želja!

Sola nima pitne vode! Da, tudi vodo-vod za šolo je ena izmed glavnih skrbi prebivalcev reških planin. Kakih pet sto metrov od šole je izvir dobre pitne vode. Treba je le pol milijona dinarjev in otroci bodo imeli v šoli dobro pitno vodo.

Nekateri kmetovalci so se vneli za nasade cepljenih malin. Po ugotovitvah strokovnjakov, če se bo obneslo, bodo za Reko pomenila toliko, kolikor pomeni za dolino hmelj. Pri tem jim pomaga zadruga v Preboldu, ki je Rečanom obljubila pomoč tudi pri napeljavi elektrike.

Takole povedo prebivalci reških planin o sebi, čeprav o svojih težavah zelo neradi govorijo. In ko jih povprašaj za predsednika elektrifikacijskega odbora, ti povedo, da je to Jože Krašovec, ki je tudi »samorastnik reške poezije«. S Huševim Rudnom in drugimi dela načrte za gospodarski razvoj Reke. Sam drži za kramp in lopato ter pomaga kopati jame za električne drogeve.

Poslavljaj se in oko se ustavlja na širnih, prelestnih planinah, na odorkih strmih njiv in na večernem lesku mogočnih skal. In človeku kar samo leze z jezika.

»Tu gori živijo dobri in pošteni ljudje, ljudje s polnim zamahom veselja do lepše bodočnosti. Tu gori žive ljudje, o katerih se tako malo govori in piše in vendar si s polno mero priznanja to zaslužijo.«

Drago Kumer

Rafal v nebo...

UFUS SNEMA NOV FILM

Beograjsko filmsko podjetje »UFUS« je začelo s snemanjem svojega enajstega igranega filma »Rafal v nebo«. Scenarij je napisal Bogdan Jovanović (scenarist »Zenice«), režira pa »nov obraz« Vanja Bjenjaš. Za kamero je mladi Branko Ivatović, scenograf — Kosta Krivokapić, glasbo pa je (že kar tradicionalno) napisal Bojan Adamić.

V glavni vlogi nastopa s filmskega platna in gledaliških deska Celjanom dobro znani Bert Sotler. Igra partizana Veljka, ki po triletnem vojskovanju dobi dovoljenje za dopust. Partizanska

zanski. Vendar, če rečemo tako, ne povemo vsega. Ustvarjalci imajo veliko možnosti, da ustvarijo nadpovprečen film, morda celo izvrsten. Imena: Bert Sotler, Bogdan Jovanović, Kosta Krivokapić in Bojan Adamić nas sicer navdajajo z upanjem in mnogoobetajočim pričakovanjem, vendar je treba poudariti, da tvori pri snemanju »Rafala v nebo« pretežno večino mlada generacija, ki doslej še ni imela prilike pokazati svoje moči. Kot kaže, si »UFUS« zelo prizadeva vzgojiti mlad igralski in režiserski kader. To lahko prištevamo k odlikam novega filma (upamo, da ne bo edina). Snemanje se je komaj pričelo, zato je preuranjeno govoriti o rezultatih, vendar pričakujemo, da bo film dostojen prikaz človekovih hotenj in čustev (predvsem čustev!) v težkih medvojnihih časih. Želimo si psihologije, ne pa samo streljanja in stereotipnih borb, da ne bo film slaba kopija ameriškega westerna, dober uspalni prasek in povzročitelj negotovosti: jo, kaj bi se iz tega dalo narediti! No, upamo, da »Rafal v nebo« ne bo samo rafal v nebo.

(Tig)

Dora Calenić

vojska je namreč že osvobodila pretežen del dežele in prisilila Nemce h kapitulaciji. Maj 1945! Veljko se presrečen vrača domov. Med potjo spozna kmečko dekle Smiljo in jo v šali zaprosi za roko, češ da je vdovec. Namesto doma pa najde pogorišče in grobove svojcev. Od sosedov izve, da mu je žena in otroke pobil četniški vojvoda Pero Malivuk. V Veljku se vzbudi prastari gon po krvnem maščevanju — želja, da s krvjo poplača kri. Vojni tovariši, Kosta, Srdjan in Nikola, ga skušajo od tega odvrti in mu prikazati vso nesmiselnost maščevanja nad Malivukovo družino. Veljko jih sprva sicer posluša, a ko ne najde m'ru, izkoristi svoj prvi dopust in odide na lov za Malivukom. Od tega ga ne more odvrti niti Smilja (igra jo Dora Calenić), ki ga hoče priletniti na zemljo in skupaj z njim ustanoviti novi dom. Veljko pada v roke četnikom, zbeži in se napoti k Malivukovi hiši. Tam ga čaka zaseda... Trije prijatelji so se na komandantovo zapoved odpravili za njim, da mu pomagajo in mu obenem preprečijo, tudi če bi ga morali ubiti, maščevanje nad Malivukovo ženo in otroki. Okolišili so hišo in čakajo. Kdo bo prišel? Malivuk ali Veljko?

To je kratka vsebina. Ze ta nam pove, da sodi film v vrsto takozvanih »parti-

Bodice

NOČ OKOLI »EVROPE«

Luna si je, kladvo bje trudne, pozne ure že. Blagor mu, ki se spočije od naporov tega dne.

Z vrta zvočnik vótilo poje plesne ritme divjih sort. Tam ljudi bori se troje v pitju punča za rekord.

Ko kavarna se zapira, žal je treba iti spat. A na trgu se prepira z zvězdami še nočni svat.

Od nekód nekód privriska in zaliva zid z vódo. Roka se nad kom zabliška in ga počí za uho.

Da še več bo tega hrupa, avto pline izpusti, koj nato pa že zahupa in po ulici zdrvi.

V pesem se zlijó glasovi vedre družbe spolov dveh, vinski jih bódre duhovi — saj radóst nikdár ni greh!

Tudi ne ob pozni uri, ko meščani radi spe... Kdor pa se nad tem razburi, je filister — to se ve!

To vesela je svobóda, ki Celjanom sen sladi, dokler zarje tuó od vzhoda nočnih sene ne prepodi...

zanimivosti

Partizani v kubanskih džunglah...

Kakšnih dve sto kilometrov južno od znanega ameriškega letovišča Miami na Floridi bruha jo topovska žrela. Kuba, največji izmed otokov Velikih Antilov, ki zakrivajo vhod v Mehški zaliv je takorekoč v neuradnem vojnem stanju. Prebivalstvo otoka, ki šteje okoli 5 mili-

skrbjen v strogo zastraženi palači v Habani in ugotavlja, da ima njegov politični nasprotnik Castro vedno večji ugled. Ta ugled mu sicer poizkuša omajati z obsodbami, da je komunistični kolaboracionist in uničevalec nacionalne ekonomije. Toda izgleda, da je vedno

Kubanski partizani s svojim voditeljem Cartrom, ki je postal pravi legendarni junak (v sredini z brado)

jonov 300.000 ljudi, ni videti zadovoljno z vlado sedanjega predsednika Batiste. Medtem ko po mestih, tudi v prestolici Habani, mečejo študentje bombe na vojaške objekte in počenjajo razne diverzantske ter sabotažne akcije, so v pragozdovih pravcarke brigade partizanov, s katerimi ima Batistova armada hude težave. Voditelji teh enot so se baje izvežbali v Mehiki. Kubanske partizanske enote dobivajo svoje pripadnike iz mest, saj večinoma vsi, ki so se kakorkoli kompromitirali pred legalno oblastjo, najdejo pot v gozdove.

Na čelu partizanskih sil je Fidel Castro, ki je postal po vsem otoku pravcarke legendarna osebnost. Vlade čete niso vajene taktike, ki jo podvzema jo hostarji. Le-ti se znajo pritajeno priplaziti, vžgati z lahkim orožjem po čkornih vojaških četah, se pravtako tiho umakniti in čez čas zaropati na kakem drugem mestu. Batisti ne pomaga dosti to, da njegova vojaška letala opazujejo premike partizanov. Glavna moč redne vojske je v ladjevju. No, partizani so vendar toliko pametni, da se držijo od obale v varni razdalji. Part zani dobivajo vedno več ljudi v svoje vrste, in kot opazovalci pravijo, le-ti niso slabo oboroženi. Disciplina med uporniki je baje boljša od one v redni vojski, a kar je najvažnejše, uživajo s strani prebivalstva večjo podporo kot vladne sile.

Ko partizanske čete napadajo nepričakovano razne kazensko-ekspedicijske kolone vojaštva, po navadi zaropče tudi v mestih. Pred kratkim so zaprli 26 žena, ki so javno protestirale po ulicah in proglasale Batistine prišaste za »morilce otrok« ter zahtevale, da se Batistini policijski šef odstrani. Batista živi za-

PREPOZNO

— Oprostite, ali ni nekdo klical na pomoč?

— Da, jaz sem klicala. Ta tovariš je napadel mene, slabotno, nezaščiten in osamljeno žensko.

BRANJE ZA NAŠE MALE...

OREH

(Po češki narodni)

Nekoč sta živel dedek in babica. Babica je našla oreh. Hotela ga je shraniti za dedka, pa ga je položila na okno. Oreh pa je rekel sam pri sebi:

»Uidem v gozd!«

Skočil je z okna, bežal je in bežal, pa je srečal zajca. Zajec mu je dejal:

»Pojém te, pojém te!«

Oreh pa je povedal:

»Jaz sem mali oreh. Babica me je pobrala, na okno me je položila, jaz pa sem ji ušel. Tudi tebi uidem!« In oreh je pobegnil zajcu.

Bežal je in bežal, pa je srečal volka.

Volk mu je zaklical:

»Pojém te, pojém te!«

Oreh pa je odgovoril:

»Jaz sem mali oreh. Babica me je pobrala, na okno me je položila, jaz pa sem ji ušel. Srečal me je zajec, hotel me je pojesti, pa sem mu jo pobrisal. Tudi tebi uidem!« I oreh je pobegnil volku.

Bežal je in bežal, pa je srečal medveda. Medved je zamrmral:

»Pojém te, pojém te!«

Oreh pa je odvrnil:

»Jaz sem mali oreh. Babica me je pobrala, na okno me je položila, jaz pa sem ji ušel. Srečal me je zajec, hotel me je pojesti, pa sem mu jo pobrisal. Srečal sem volka, hotel me je pojesti, pa sem mu utekel. Tudi tebi uidem!« In oreh je pobegnil medvedu.

Bežal je in bežal, pa je srečal lisico. Lisica je rekla:

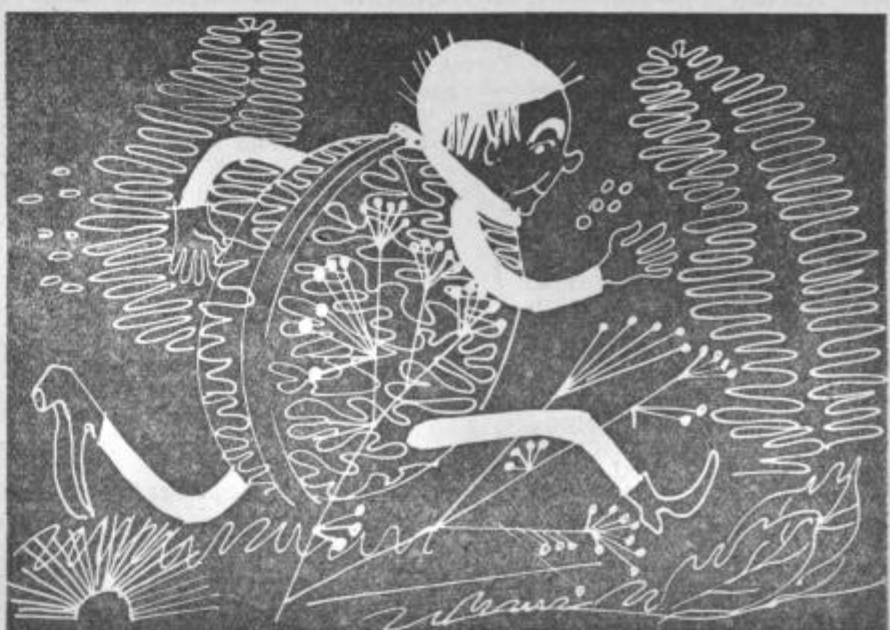
sem volka, hotel me je pojesti, pa sem mu utekel. Srečal sem medveda, hotel me je pohrustati, pa sem mu odnesel pete. Tudi tebi uidem!«

Lisica pa je prijazno rekla:

»Ljubi oreh! Kako lepo znaš pripovedovati! Ves dan bi te z veseljem poslušala. Toda jaz sem gluha. Pridi vendar bliže, da te bolje slišim!«

Oreh se je zakotalil bliže, hotel ji je še enkrat do kraja pripovedovati svojo zgodbo. Lisica pa ga je zgrabila in zdrobila, nato pa je požrla njegovo okusno jedro.

Priredil F. R.

koli zdravnica pride v cirkus jo Kono pričaka očitno vzradošen in steguje svoje rlice k njej, da bi jo pobožal. Ne smemo pozabiti, da so sloni zelo bistroumne živali, ki si dobro zapomnijo vse, tako prijatelje kot sovražnike.

Oglašuj
v Celjskem tedniku